

Aylık
İşçi Gazetesi
Kasım-Aralık
2017
Sayı: 29
Fiyatı: 2 TL

İşbaşı

**Başkaldır
Ücretli
Köleliğe
Son Ver!**

İşçi Sınıfı Susmayacak!

“İnsan bitiyordu topraktan, gelecek yüzyılda ürün vermek üzere yavaş yavaş filizlenen, pek yakında yerküreyi sarsarak baş verecek olan, oç almak için yanıp tutuşan, kapkara bir insan ordusu boy atıyordu.” (1)

Zonguldak... Maden işçisinin direniş, eylem, hak arayışı, grev ve mücadele tarihinde önemli bir yere sahiptir. Maden işçisi ayağa kalktığı anda burjuvazi ve iktidarlarını bir telaş ve korku sarar. Öyle

devamı 3. sayfada

Ekonomik ve Politik Kriz

Türkiye'nin içinde yüzdüğü ekonomik kriz bugün ekonomi ile ilgili entelektüellerin dikkat çektiği bir gerçeklik olmaktan çıkarak, artan vergiler, zamlar, büyüyen işsizlik vb. ile işçi ve emekçilerin evlerine girdi. Emekçi köylülükten sonra işçiler de bankalara, sisteme kredi-borç yoluyla ipoteklendi. Ekonomi uzmanlarının ortaya koyduğu istatistikler işçi ve emekçilerin büyüyen yoksullaşması ve bunun yol açtığı sonuçları anlatmaya yetmiyor. Büyüyen yoksulluğu aile içi şiddet artışı izliyor.

Bugüne kadar Türk ekonomisinde lokomotif sektör rolünü üstlenen inşaat sektörü S.O.S. veriyor. Konut satışları düşüyor, konut stoku artıyor, finansman sorunu nedeniyle

devamı 2. sayfada

Asgari Ücret Siyasal Bir Sorundur!

Ali Gündüz

devamı 3. sayfada

Çünkü asgari ücret işçi sınıfının tümünü ilgilendirmektedir ve buna karşı mücadele de siyasal olmak zorundadır.

Türkiye’de dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırı 5.000 TL’nin, açlık sınırı 1.500 TL’nin üzerin-

de. Asgari ücret ise 2017 yılında net 1.404 TL idi. Buna göre dört kişilik bir ailede üç kişinin asgari ücretle çalıştığını varsaysak bile, aile yoksulluk sınırını aşamıyor. Kaldı ki dört kişilik bir ailede, çocukların çalışmadığı göz önünde

Ekim Devrimi’nden Bugüne

Dostlar, yoldaşlar!

İşçi sınıfı sosyalizm ve komünizm tarihsel yürüyüşünde, zaferler ve yenilgiler yaşadı, büyük kahramanlıklarla birlikte ihanetlere tanık oldu. Her seferinde, yaşadığı yenilgileri, yeni zaferlerin döl yatağına dönüştürmeyi bildi. Yaşanan bu tarih, sosyalizmin yenilgisinin geçici, zaferinin ise mutlak olduğunun kanıtıdır. Burjuvazi, işçi sınıfını, en ağır terör altında ezse de, bilinç ve örgütlülük bakımından dağıtsa da, yok edemez. Çünkü sermaye, emek olmadan var olamaz, varlığını sürdürmez. O, var olmak için ne

devamı 6. sayfada

**Lenin yaşadı,
Lenin yaşıyor,
Lenin yaşayacak!**

1.sayfadan devam

Ekonomik ve Politik Kriz

projeler tamamlanamıyor. Televizyonlarda konut reklamlarının çoğalması sektörün içine düştüğü durumun somut bir göstergesidir. Erdoğan'ın her gün TV ekranlarında faizlerin düşürülmesini dillendirmesi, Merkez Bankası'nı faiz düşürmeye zorlaması, sistemde, finans sorununun ulaştığı boyutun itirafıdır.

Nasıl bir seyir izleyeceğini, kapalı kapılar ardında yapılan pazarlıkları, kimlerin günah keçisi yapılacağını, henüz bilmiyor olsak da, ABD'de görülecek olan Sarraf davasının Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik krizi daha da büyüteceği açıktır. Basında çıkan haberler bize bazı ipuçları vermektedir. ABD'nin bu davayı hem ekonomik çıkarları, hem de bölgedeki siyasal operasyonları için bir koz olarak kullanacağı açıktır. Eski bakan Egemen Bağış ve Taş Yapı patronu Emrullah Turanlı'nın (listede başka kimlerin olduğunu bilmesek de) apar topar Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti vatandaşı yapılması, davadaki günah keçilerine yenilerinin ekleneceğinin işaretleridir. Dava nasıl bir seyir izlerse izlesin, birçok gerçeğin üstü örtülecek olsa da, dava daha şimdiden kriz içinde yüzen Türk ekonomisini olumsuz yönde etkilemiştir. Gelişmeler, Dolar ve Euro'nun Türk Lirası karşısında rekordardan rekora koşması, dava ile ilişkili banka sayısının artması, uluslararası finans kuruluşlarından gelen ikazlar, davanın ekonomiye etkisinin ilk göstergeleridir.

Burjuvazi, onun kurumları, medyası, ekonomide gittikçe büyüme eğilimindeki bu krizi milliyetçi ve şoven söylemi öne çıkartarak, hemen her gün mevcut düşmanlara bir yenisini ekleyerek, işçi ve emekçilerin dikkatini bu yöne çekerek, gündemden düşürmeye çalışıyor. Halkın her sabah Erdoğan'ın yeni bir düşman tarifi ile karşılaşmasının temel nedenlerinden biri, artık evlere inmiş olan ekonomik krizin etkilerinin milliyetçi ve şoven

söylemlerle etkisizleştirilmesidir.

Türk burjuvazisi Kemalizm ve dini işçi ve emekçiler üzerinde ideolojik hegemonyanın bir aracı olarak kullanagelmıştır. Sıkıştığı, yönetemez hale geldiği her durumda bir tahterevallinin iki ucuna oturttuğu Kemalizm ve Sünni İslam'ın kâh birini, kâh ötekini öne çıkartarak, çoğu durumda her ikisini birden kullanarak kitleri manipüle etmiştir. AKP, iktidarı döneminde tahterevallinin dini ayağını kullanarak, yoksullukla cehaleti birleştirerek, hem oy tabanını genişletti, hem de konso-lide etti. Ama bütün bu süreçte M. Kemal'in taktiklerini kullanmaktan geri durmadı. Şimdi ise tahterevallinin Kemalizm ayağına oturuyor. Kemalizm ve laikliğin baş savunucusu rolünü üstlenen CHP, iktidar olmanın yolunun muhafazakârlıktan geçtiğini tespit ederek, Sünni İslam'a yöneldi, tahterevallinin dini ayağına oturdu. Tahterevalli yeni işbölümüyle işlemeye devam ediyor.

Erdoğan, 8-17 Kasım tarihleri arasında yapılan NATO tatbikatı sırasında yaşananları kullanarak tahterevallinin Kemalizm ayağındaki yerini sağlamlaştırdı. Türkiye-NATO gerginliği uzun bir dönemden beri ABD ile olan gerginliğe bağlı olarak gelişen bir seyir izliyor. Gerginliğin bir önceki halkasını Türkiye'nin Rusya ile yakınlaşması ve Rusya'dan S- 400 Füze Savunma sistemini almaya kalkışması oluşturdu. S-400 alım antlaşmasının (alınıp alınmayacağı henüz kesin olmasa da) yapılmasının ardından NATO'dan gelen açıklamalar gerginliği daha da artırdı. NATO genel sekreteri S-400'lerin alımı ile ilgili olarak yaptığı açıklamada, 'Türkiye'nin kendi güvenliğini almakta özgür olduğunu, ama bunun sonuçlarına katlanmakta da özgür olduğunu vurguladı. Bu açıklama gerginliğin bir tehdit noktasına kadar yükseldiğini gösteriyor.

NATO tatbikatında Mustafa Kemal'in resminin düşman hedef olarak gösterilmesi gerginliği daha da büyüttü. NATO'nun bunu bir hata olarak değerlendirep Türkiye'den özür üstüne özür dilemesinin gerçeği yansıtmadı-

ğı açıktır. NATO gibi bir örgütlenmenin böyle bir şeyi bilinçsizce yapması mümkün değildir. İşin ilginç yanı Mustafa Kemal'in düşman safta gösterilmesinin hemen ardından Erdoğan'ın işin içine sokulması oldu. Kürt kökenli Norveç vatandaşı bir NATO subayının NATO ağırlarını kullanarak Erdoğan'a hakaret eden yazılarının ortaya çıkmasıyla tablo tamamlandı.

Gerisi biliniyor, M. Kemal'le Erdoğan'ı birleştiren bu tablo üzerinden yeni bir milliyetçi, şoven bir dalga yaratıldı. NATO'nun komünizme karşı kurulan emperyalist bir savaş örgütü olduğunu hatırlayan İslamcı çevreler, dün NATO'yu kanlı pazar-da ve diğer katliamlarda nasıl canhıraş bir şekilde savunduklarını unutarak NATO'ya veryansın etmeye başladılar. Erdoğan, Kemalist "anti- emperyalist" kol-tuğa kurulurken, AKP- ulusalcı ittifakına bir ilmik daha atıldı.

Ortadoğu'da ve özellikle Suriye'de yaşananlar Türkiye'nin izlediği dış politika ile iç politika arasındaki ilişki ve etkileşimin başka bir boyutudur. Türkiye, bölgedeki emperyalist paylaşımda iki hedefle yer almıştı. Bu hedeflerden birincisi, bölgede Müslüman Kardeşlere dayalı bir hinterlandın yaratılması, diğeri de Kürtlerin bölgede bağımsız bir devlet haline gelmesinin engellenmesiydi. Bugün hedefte Türkiye'nin peşinden koştuğu bu iki hedef de çökmüş durumdadır. Müslüman Kardeşlere dayalı bir hinterland oluşturma çabası Türkiye'nin bu sürece birlikte girdiği bütün müttefikleriyle arasının açılmasına ve içinde yer aldığı ittifakın bozulmasına neden olmuştur. Suriye'de sürmekte olan savaşın seyri içinde İran ve Rusya'nın bölgedeki rolü belirleyici bir noktaya ulaşırken, ABD ve onun çevresinde yer alanlar gerilemiş, Türkiye ile Suudi Arabistan arasındaki ilişki tersine dönmüştür. Suudi Arabistan, Mısır ve İsrail ittifakı süreçten güçlenerek çıkmıştır. ABD'nin arkasında olduğu bu ittifak şimdi bölgede Lübnan ve İran'ı hedef alan yeni bir savaşın hazırlığı içindedir.

Türkiye Kürt sorununda da

aynı hezimetle karşı karşıya kalmıştır. ABD'nin PYD ye verdiği destekle Rojava'daki Kürt statüsü kalıcılaştırmıştır. Irak'ta Türkiye, İran, Irak cephesi referandum sonrası Kürtlere karşı belirli bir üstünlük ele geçirmiş olsa da, bu geçicidir. Türkiye her iki hedefinde yaşadığı hezimetle kendini yeni bir ittifakın (her ne kadar bu ittifaktaki konumu sağlam olmasa da) Rusya ve İran ittifakının içerisinde bulmuştur. Astana görüşmeleriyle başlayan ilişki bugün Soçi'de netleşmiştir. Soçi, Türkiye'nin bölgede içine düştüğü çıkmazın bir belgesidir. Türkiye Suriye'ye ilişkin bütün tezlerinden vazgeçmiş, Kürtlerin kazandığı statünün yok edilmesi karşılığında, Rusya ve İran'ın konumunu benimsemek durumunda kalmıştır. Ancak bu ittifakın, Türkiye'yi, tek hedefi haline gelen Kürt Ulusal Mücadelesini engelleme hedefine taşıyamayacağı da açıktır.

Bütün bunlar, bölgede güçlenen Mısır, İsrail, Suudi Arabistan ittifakı ve bu ittifaka dayalı daha büyük, daha geniş bir coğrafyayı kapsayacak savaş hazırlığı, Türkiye'nin içinden geçtiği, derinleşme eğilimi koruyan ekonomik kriz ve buna eklenilen politik kriz ve yönetememezlik durumu, hem bölgenin hem de Türkiye'nin yeni gelişmelere gebe olduğunu göstermektedir. Bu sürecin iç politikada, işçi sınıfına, emekçilere ve sosyalist harekete karşı yeni ve daha etkin bir saldırıyı bağrında taşıdığından kuşku yok; ama öte yandan bütün bu sürecin dünyada ve Türkiye'de yeni bir mayalanmaya, dipten gelen bir dalgaya yol açacağından da kuşku duymamak gerekiyor.

Bu koşullarda komünistlerin önündeki acil görev, riskler ve olanakların arttığı bu ortamda, riskleri en aza indirerek, olanakları devrimci bir biçimde kullanacak bir strateji ve taktiği hayata geçirmek, bunun ön koşulu olan komünist örgütlenmeyi yaratmaktır. Bunun için olanaklar vardır ve artmaktadır, gerekli olan olanakları örgüte çevirecek devrimci iradedir.

1.sayfadan devam

İşçi Sınıfı Susmayacak

ki sendika bürokrasisi bile aciz kalır. İşçi sınıfının her direnişi, her yaşanmışlığı, tarihe düşen bir nottur ve bu notu en iyi sınıf siyaseti ve mücadelesini merkeze alan tek güç olan komünistler ve devrimciler unutmaz. Unutturmaz!

Tüm dünyada kömürün karasına bulaşmış, iş sağlığı ve güvenliğinin esamesinin bile okunmadığı bir sektör olan madencilik, başta İngiltere olmak üzere çeşitli ülke burjuvazilerinin değişen ihtiyaçları doğrultusunda çalışma koşullarını sürekli ve kabul edilemez tarzda ağırlaştıran bir seyir izlemiştir.

Türkiye’de maden işletmeciliği ve madencilerin içinde bulunduğu koşullar daha da acımasızdır. İlk maden grevi 1965 yılında Zonguldak-Kozlu’da gerçekleşmiş, çalışma koşulları ve ücretler arasındaki uçurum madencilerin seslerini yükseltmekle kalmayıp, dört günlük bir greve sahne olmuştur. İşçilerin üzerine jandarma birlikleri ve 10 bini aşan asker gönderilerek, jandarma kurşunu ile 2 madenci öldürülmüştür. Kozlu direnişi işçi hareketinin yükselmesinde dönüm noktalarından biri olmuştur ve ilk de olmayacaktır.

13 Haziran 1969’da Alpagut’ta bu kez madenciler, ödenmeyen ücretleri için maden ocaklarını işgal ettiler. 35 günlük mücadele sonrasında taleplerini kabul ettirdiler.

İlerleyen yıllarda sermayenin madenleri küçültme, kapatma ve özelleştirilmesi yönündeki adımları, yeni ve eşsiz bir grev dalgasının kapıda olduğunun göstergesiydi. 30 Kasım’dan grev yürüyüşünün başladığı 4 Ocak 1991’e kadar 48 bin işçiyle başlayan grev sadece Zonguldak değil, Karabük ve Bartın’da ki maden işçilerinin de katılımı ile 100 bini aşacaktı. Her türlü zora rağmen, hoparlörlerde işçilerin sesi birlikten güç doğacağı yönündedir ve örgütlenmeyi başarırlar. Zonguldak işçileri maaşlarını alamamış, bir kısmı işten atılmıştır; kış bastırmış olsa da halkın erzak yardımı ve greve verdikleri dayanışma umut vericidir. Zonguldak’ta sadece grev konuşulmakta ve dünyadan da destek mesajları gelmektedir. İktidarın kömür ihtiyacını ithal yoluna gitmek zorunda kalması, çeşitli ülke limanla-

rındaki işçilerin dayanışması ile sonuçsuz kalmıştır.

...Ve grev yürüyüşü, “Ölüm olsa sonumuz, Ankara’dır Yolumuz!” sloganları eşliğinde başlamış, sadece maden işçileri değil, aileleri de yürüyüşte ön saflarda yer almıştır. 1991 Madenci yürüyüşü somut kazanımlar sağlayamamış ancak en büyük işçi yürüyüşü olarak kayda geçmiştir. Bununla da kalmamış siyasal iktidarın değişmesine yol açan önemli bir etken olmuştur.

Bugün de Zonguldak belirliyor gündemi. 6 Kasım 2017’de Zonguldak maden işçileri, TTK’ya ait maden sahalarının özelleştirilmesine karşı kendilerini ocağa kilitlediler. Torba Yasa’nın 58. Maddesiyle TTK’nın özelleştirilmesine yönelik kararı işçiler, yerin altında kitlesel bir eyleme dönüştürdüler; Eren Enerji işçilerinin de eyleme desteği sonucunda Meclis Genel Kurulu, özelleştirmenin önünü açan düzenlemeden vazgeçti.

3000’ne yakın işçinin yerin altından yükselttiği bu ses hem olanın, hem de olacağın habercisidir tekrardan. Ölüme karşı direncin ne olduğunu her saniye yaşayanlardır onlar ve iyi bilirler.

Aldıkları her nefes, döktükleri her damla ter, sofralarına taşıdıkları her bir lokma için ömürlerini verenlerdir onlar...

Kömürün karasından kıpkızıl bir direnci tarihe geçmişte yazdılar ve koşulların değişeceği güne kadar da yazacaklar.

Sınıf hareketinin örgütlü davranabilen ve ölüm-kalım savaşı içinde yaşayan maden işçilerinin kaybedecekleri hiçbir şeyi yoktur. Maden işçisi, sınıf mücadelesinin yerin altındaki tohumudur.

Burjuvazi ve iktidarlara ise tüm gücüyle sömürmeye ve ezmeye devam ediyor madenciye. Emek sömürsünün, güvensiz koşulların ve yaşam hakkının kömürün rengi kadar karanlığa gömüldüğü koşullara rağmen direncin kaldırıcı olan örgütlülüğü ve kavgayı tüm geçmiş deneyimler öğretmiş ve öğretecektir maden işçisine.

Kozlu, Soma...gibi sayısız ölümlerin değil de direnişlerin tarihini yazmaya devam edecek tüm dünyadaki maden işçilerini selamlıyoruz.

(1)Emile Zola, Germinal, Can Yayınları, 1.Baskı, Şubat 2011.

Asgari Ücret Siyasal Bir Sorundur!

1.sayfadan devam

tutulursa; Türkiye’de milyonlarca emekçinin yoksulluk sınırının altında yaşadığını, yine milyonların açlık sınırında olduğu gerçeğini görürüz.

Türkiye Avrupa ülkeleri arasında asgari ücret bazında son-
dan 3. sırada geliyor. Durum bu kadar vahimken, işçi ve emekçiler asgari ücretten değil milli piyangodan medet umuyor. İşverenlere ve devlete zaten güvenmeyen emekçiler, kendilerinin çıkarlarını savunmaları gereken sendikalara karşı da güvensiz. Bu yüzden, sınıfın birliğinin ve asgari ücret mücadelesinin bu kadar geri olmasının da etkisiyle bütün işçi ve emekçiler de, daha iyi bir hayat umuduyla şans oyunlarına yöneliyor. Milyonlarca insan için yılbaşında milli piyango çekilişi,

Asgari ücret, milyonlarca emekçiyi ilgilendiren bir mesele olmasına rağmen, ülkedeki en büyük sendikalar bile Aralık ayına gelinmesine rağmen en ufak bir talep sunmadı, bir kampanya örgütlenmedi, asgari ücret için seferber olmadı; en ufak bir eylemliliğe bile girişmedi. Önümüzdeki günlerde olası eylemler ve talepler ise gerçeklikten, kitlesellikten uzak olacağı için, sendikalar bu süreçte fiilen hiçbir iş yapmamış olacaklar.

Yaşadığımız toplumda, “normal şartlarda” ücret, teorik olarak işgücünün değerinin fiziksel sınırının altına düşmemelidir. İşgücü, üretim açısından makina gibi gerekli bir mal olduğu için bu böyledir. Nasıl ki makinanın amortismanı varsa, işgücünün de fiziksel olarak ayakta durabilme-

asgari ücret görüşmelerinden çok daha çekici hale geliyor, önem kazanıyor.

2017 yılının son ayına girerken de asgari ücret görüşmeleri yine devlet ve sendikalar arasında bir uzlaşma ekseninde çözülmeye çalışılıyor. Asgari ücret “tespit” komisyonu adlı yapı, bünyesinde sendika, işveren ve bakanlık temsilcilerini barındıran bir kurum. Ülkedeki en büyük toplu sözleşme olması ve doğrudan politik bir mesele olmasına rağmen asgari ücret görüşmeleri, bu kurum tarafından, bir “at pazarlığı” şeklinde gerçekleşiyor. Asgari ücret tespit komisyonu görüşmelerini ve toplantılarını gizli tutuyor; milyonların geçim sorunu, masa başında birkaç kodamanın dayatması ile çözümleniyor.

si gerekir. Türkiye’de hem tekel fiyatları nedeniyle ücretin yüksek olması gerekiyor, hem de tekelcilerin kârının daha yüksek olması için ücret, değişik yollarla işgücünün değerinin fiziksel olarak en alt sınırının da altına itilmektedir. Türkiye’de bugün olması gereken asgari ücret ile gerçekleşen asgari ücret arasında az bir miktar değil, bir uçurum bulunmaktadır.

Asgari ücret mücadelesini yükseltmek komünistlerin görevidir. Bu, hem asgari ücretin bir toplu sözleşme konusu olarak işçi sınıfının mücadele birliği açısından önemlidir, hem de işçi sınıfının öncülüğü iddiasındaki komünistler için; kriz ve savaş sürecinden geçen, sınırlarına dayanmış kapitalizme karşı mücadele için elzemdir.

İşbaşı - Sağlık ve Güvenlik

Soğuk Havalarda Çalışmada Sağlık ve Güvenlik

Türkan Metin

“En gelişmiş sanayi ülkesinde, doğa kuvvetlerini irademiz altına aldık ve insanların hizmetine verdik; böylece üretimi sınırsız olarak artırdık; öyle ki bir çocuk şimdi, eskiden yüz yetişkinin ürettiğinden fazla üretiyor. Sonuç ne oldu? Daima artan aşırı-çalışma ve yığınların gitgide daha fazla yoksulluğu ile her on yılda bir büyük çöküntü.” (F.Engels-Doğanın Diyalektiği, Sol Yayınları-1979-4.baskı-s.53)

Kapitalizmin bu gelişmesi, biz işçileri yoksullaştırdıkça, geçim araçlarımızı kazanabilmek için en zor şartlarda bile çalışmayı zorunlu kılmıştır. Kapitalist üretim şekli nedeniyle normal dönemlerde dinlenme dönemi olarak geçirilebilecek ya da çalışılmayacak durumlarda bile yaşamımızı sürdürmek için çalışmak zorunda kalmaktayız. Kapitalistler daha fazla kâr elde etmek için bizi her türlü koşullarda yaşamımızın tüm olanaklarını tüketerek çalıştırmaktadır.

Soğuk havalarda çalışmak risklidir.

Vücudumuz belli sıcaklıklarda kendini adapte etmekte ve fonksiyonlarını sürdürmektedir. Daha önce işlediğimiz, aşırı sıcakların vücudumuza ve çalışmamıza olumsuz etkileri gibi soğuk havanın da çalışmamıza ve vücudumuza etkileri vardır. Özellikle kış aylarının başladığı bu günlerde, kapitalizmin yarattığı çevre sorunları ve iklimlerin daha sert geçmesi nedeniyle soğuk havalarda çalışırken kendimizi koruyacak önlemler almak bizim için yaşamsal önem taşımaktadır.

Soğuk havada çalışmalar doğru yönetilmediği zaman fiziksel yüklenme, sıvı kaybı, yorgunluk ya da diğer vücudu zorlayan faktörlerle birleşerek soğuğa bağlı hastalıklara ya da ölüme neden olabilir.

Vücut sıcaklığımız 36 derecedir. Günlük yaşamımızda ya da çalışma ortamımızda bu sıcaklığı korumak ve önlem almak durumundayız. Soğuk hava koşullarında çalışma için doğru önlemler alınmadığı zaman fiziksel aşırılık, sıvı kaybı, yorgunluk ve vücudumuza ağır gelen değişik faktörlerle birleşir ve soğuğa bağlı hastalıkların ortaya çıkma-

sına neden olabilir. Bu hastalıklar ölümcül riskler taşıyabilir. Soğuk hava koşullarından kaynaklanan tehlikelere karşı önlem almamız bu nedenle önem kazanmaktadır.

Vücut sıcaklığımız 36 dereceden aşağıya düşerse risklidir;

- Duyu kabiliyetimiz azalır.
- Unutkanlık, dilimizin sürçmesi, uyku yetersizliği ve kaslarımızda güçsüzlük oluşabilir.
- Ellerimizde ve bacaklarımızda titreme ve ağrı hissedilebilir.(Bu durumda acilen tıbbi müdahaleye gerek vardır. Tıbbi müdahale edilmediği takdirde koma gibi durumlarla karşı karşıya kalınabilir ve kaçınılmaz bir şekilde yaşamımızı yitirebiliriz.)

- Vücudumuzun aşırı soğuk ortamda korunmasız fazla kalması sonucu, organlarımız soğuktan etkilenebilir, etkilenen organların kesilmesi gerekebilir ve bu da kalıcı sakatlıklara yol açabilir.

Soğuk havaların neden olabileceği riskler önlenemez değildir.

Soğuk havaların ve soğuk hava koşullarının neden olabileceği riskler önlenemez riskler değildir. Çalışılan iş koluna ve çalışma ortamının özelliklerine göre, belirli önlemlerin alınması sonucu bu riskler önlenebilir ya da azaltılabilir.

Soğuk hava koşullarında alınması gereken öncelikli önlemler:

- Soğuk hava koşullarında tek başına çalışılmamalı, kontrollü alanların dışına çıkılmayacak önlemler alınmalıdır.
- Aşırı terlemekten, aşırı terlemeyi gerektirecek tempoda işler yapmaktan, vücudun aşırı ısın-

masını sağlayacak tempodaki işlerden kaçınılmalı, tempoyu ayarlamalıyız.

- Çalışma-ısınma programı yaparak, sıcak barınaklarda düzenli olarak molalar vermeli ve vücut fonksiyonlarımızı düzenli olarak kontrol etmeli, yeterli ölçüde sıcak içecekler içmeliyiz
- Vücudumuza düzenli olarak sıvı almalıyız. Özellikle sıcak çay, kahve gibi içecekler su kaybını artıracığı için arkasından su tüketmeliyiz.
- Uygun korunma elbiselerini talep etmeli ve giymeliyiz. Yağmurlu ortamlar için su geçirmez, rüzgarlı ortamlar için rüzgar geçirmez giysiler talep edilmelidir.

ekipmanlar ve önlemler talep etmeliyiz.

- Yapılan işe ve iş kolunun özellikleri ile dış hava koşullarına uygun sağlık ve güvenlik yöntemlerini günlük olarak takip etmek ve bunlara uygun yağmur ve rüzgar geçirmez giysiler giymeli ve koşullara uygun davranmalıyız

- Karnımız açken çalışmamalı, çalışma sürecinde karbonhidrat düzeyi yüksek gıdalar tüketmeliyiz. Hareket halinde çalışıyorsak bu gıdalardan atıştırma iyi gelebilir.

- Yeni işe başlayan işçi arkadaşlarımızın yeni ortama ve hava şartlarına alışmaları için alıştırma yaparak iş koşulları, giymi, ve çalışma şekilleri hakkında bilgilenmesini ve işe uyumunu sağlamalıyız.

- Soğuk havada çalışmayı etkileyecek bilinç durumunu bulandıracak ilaçlar kullanmamız durumunda soğuk ortamda çalışmamalıyız. Alkol tüketmemeliyiz.

- -10 derece ve altındaki sıcaklıklar çok risklidir. Rüzgar durumu ne olursa olsun, doku donmalarına yol açabilir.

- Hissedilen sıcaklık-30 derece ve altında ise derimizin sürekli soğuk havaya maruz kalması önlenmelidir. Mutlaka ısınma alanlarına yakın çalışılmalıdır.

- Titreme, moraran dudaklar, moraran parmaklar, yavaş nefes alma, yavaş kalp atışı, yönelim ve algılama bozukluğu, karar verememe, sarhoşluk durumuna benzer belirtiler, nabızın bulunamayacak seviyede düşmesi, hareketsiz durma gibi belirtileri görmemiz durumunda hemen acil hipotermi deneyimli tıbbi yardıma başvurmamızdır. Bu risklerin olması durumu için gerekli donanım ve hazırlık önceden planlanmalı ve talep edilmelidir.

Kapitalist sınıflar bizi her koşulda ve yoğun olarak çalıştırmaktadır. Kendi önlemlerimizi kendimiz talep ederek, aldirarak, takip ederek kendimizi koruyabiliriz.

Sağlığımız bizim için kapitalistlerin ellerine bırakılmayacak kadar değerlidir.

- Ayakkabılarımızın yapılan işe ve hava koşullarına uygun olmasını sağlamalıyız.Çoraplar ayağı koruyacak şekilde kalın olmalı ya da iki çift çorap kullanılmalıdır.

- Elleri, ayakları ve başımızı korumak için uygun koruyucu giysiler ve gözlükler kullanmalıyız. (Eldiven, şapka, kar maskesi, kar gözlüğü vb)

- Uzun süre oturmak veya uzun süre ayakta kalmak fonksiyonlarımızı etkiler, bundan kaçınılmalıdır.

- 2 derece ve altındaki sıcaklıklarda giysilerimiz ıslandığında hemen giysilerin değiştirilmesi sağlanmalı ve vücudumuzu yeniden ısıtmalıyız. Bu nedenle çalışma alanına yakın kurutma ve ısınma alanları talep etmeli ve bu bölgelerin temizliğini kontrol etmeliyiz.

- Elle taşıma vb gibi işlerde, vücudun eforunu azaltmak için

1.sayfadan devam Ekim Devrimi'nden Bugüne

ölçüde emeğe mahkumsa, işçi sınıfı da özgürleşmek için, o ölçüde zafere yazgılıdır.

Sovyet sosyalizmin çözümüyle, işçi sınıfı, tarihinin en sarsıcı dönemine girdi. Bu dönemi diğerlerinden ayıran temel özellik; yenilginin, devrimci bir başkaldırının, iktidar yürüyüşünün ardından değil de, 70 yıllık bir kuruculuk döneminin ardından gelmesi, işçi sınıfının kendi silahlarıyla vurulması, politik ve örgütsel dağılmanın yanında, ideolojik üstünlüğünü de kaybetmesidir.

Ekim devrimi, kendi tarihi içinde karşılaştığı güçlüklerle,

olarak hep var oldu ve var olmaya devam edecek. Bu deneyim tarihe kazınmıştır ve asla yok edilemez.

Yenilginin kendisi kadar sonuçları da ağır oldu. İşçi sınıfı, sınıf mücadelesi tarihi içinde savaşıarak elde ettiği bütün mevzilerini, kazanımlarını ve savaş silahlarını kaybetti. Kapitalizmin eğik düzleminde burjuvazi ile kol kola giren “sosyalizm kaçkınlarının” katılımıyla oluşan burjuva ko-royla, işçi sınıfı Marksizm’den, Marksizm ise dünyadan kovulmaya çalışıldı.

Bu tablo, kapitalizmin galebe çaldığı 30 yıl boyunca yeni saldırılarla vahimleşerek sürdü. Pro-

bir kez daha kanıtlanıyor ki, dünyadaki tıkanıklık ve kaosu nede-ni, sosyalizmin tarihsel süreçteki reel varlığı değil, ömrünü tarihsel olarak doldurmuş kapitalizmin, zoraki fiili varlığıdır.

Krizin derinleştirici etkisiyle bugün, dünya bir emperyalist paylaşım savaşının ve yeni bir devrimci dalganın eşiğindedir. Bu nesnel bir durumdur. Bu durumdan, kendiliğinden bir çıkış yolu yoktur.

Bu tarihsel kesitte sorun şöyle duruyor; kapitalizm ya dünya işçi sınıfının, ezilenlerin, bilinçsizliği, örgütsüzlüğü ve eylemsizliğinden aldığı güçle, milyonlarca işçi ve emekçinin kanı üzerinden bu badireyi atlatarak varlığını yeni güç dengeleri altında sürdürecektir,

deki bölünmeler ve burjuvazinin sınıf mücadelesinden gerekli dersleri çıkarması, devleti “önleyici bir karşı devrim” aygıtı olarak, merkezileştirerek yetkinleştirmesi, işçi sınıfının iktidarı alma mücadelesini önemli ölçüde zorlaştırıyor.

Bilinç ve örgütlülüğün rolünün kat be kat arttığı, sosyalizm için mücadelenin en özlü tanımıyla, bilinçli ve örgütlü eylem demek olduğu günlerdeyiz. Kapitalizm kendi tarihinin sınırlarına yaklaştıkça; varlığını, korkuyu, toplumsal yaşamın her alanına yayıp, büyüterek, insanın düşünme ve tepki verme yeteneklerini körelterek, dünyayı bir hapishaneye çevirerek sürdürebilir. Kapitalizmin bütün örgütleri, kurumları bu işleyle donanıyor, medya

öznel ve nesnel olumsuzluklara, yaşadığı yanılsama ve yanılgılara rağmen, çağ açıcı özelliği ve esinlendirici gücüyle, bugün bir dünya devrimi olarak kalıyor. Eseriyle, deneyimiyle, işçi sınıfına rehberlik etmeye devam ediyor. İşçi sınıfının iktidarı olarak, sınıfsız bir toplum kurma görevini üstlenebileceğini, sermaye ve sömürü olmadan üretim faaliyetini örgütleyebileceğini, insanın sadece kendisi için değil, hiçbir karşılık beklemeden, başkaları için de çalışabileceğini, halkların eşitliğinin bir ütopya olmadığını kanıtladı. O; dün de, bugün de, insanlık için devindirici bir güç, bir umut kaynağı, kapitalizm içinse büyük bir korku, ölüm habercisi

leterleşme ve yoksullaşma süreci hızlandı. Emek-sermaye eksenindeki kutuplaşma büyüdü. Tek kelimeyle emeğin kurtuluşunun maddi koşulları daha da olgunlaşırken, sermayenin emek üzerindeki denetimi daha da güçlendi. İşçi sınıfının çalışma ve mücadele koşulları daha da zorlaştı.

Kazandığı zaferi kendi gücünden çok, işçi sınıfının güçsüzlüğüne borçlu olan kapitalizmin galebe çaldığı günler artık geride kaldı. Kriz, kapitalist dünyada kurulu dengeleri altüst ederek, derinleşerek sürüyor. Kapitalizmin zaferi, kâbusa dönüşüyor. Sovyetlerin çözülüşü üzerinden kurulan tarih kurgusu çökerken,

ya da işçi sınıfı, emekçiler, ileriye doğru bir atılımla, kapitalizmi “layık olduğu yere, asar-ı atika müzesine, çarık ve tunç baltanın yanına fırlatıp atacaktır”.

Bugün sosyalist yürüyüşün temel sorunu, aşırı olgunlaşan nesnel koşullar ile buna ayak uyduramayan öznel koşullar arasındaki uyumsuzluk ve bu uyumsuzluğun nasıl aşılacağı sorunudur. Komünizmin giderek olgunlaşan maddi koşulları ve 70 yıllık sosyalist kuruculuk deneyimi, kapitalizmden komünizme geçiş döneminin, 1917 ile kıyaslandığında, daha kısa, daha az sarsıntılı ve sancılı bir süreç olacağına işaret ediyor. Ama öte yandan; işçi sınıfı için-

bu donanımı toplumun bilincine kazıyor. İşçi sınıfı bu cendereden ancak, bilinçli ve örgütlü eylemle çıkabilir.

İşçi sınıfı bu yeni döneme, güçleri dağıtılmış, umutları kırılmış olarak giriyor. Ancak bu toplumsal ve sınıfsal durum, bugün, bir değişimin ön günündedir. Değişim, derinleşen krizin çok yönlü etkisi altında sürüyor. Ancak kuşatma altındaki sınıf hareketi, bu kuşatmadan olağan yöntemlerle kurtulamaz. Köklü bir değişim ancak mevcut siyasi koşulları alt-üst edecek köklü bir müdahaleyle gelebilir. Bu köklü müdahale her şeyden önce, işçi sınıfının en duyarlı, en devrimci

kesimlerini kendi öncüsü olarak örgütleyen, kendisini geniş bir işçi ve emekçi kitlesiyle çevreleyen, toplumun ezilen katmanlarını, özellikle gençliği sınıf hareketi çevresinde birleştiren, sınıfın merkezi eylemini yürütme yeteneğinde, devrimci sınıf partisinin yaratılmasıyla gelebilir.

Bugün işçi sınıfı dünyanın hemen her köşesinde aynı sorunla; devrimci bir sınıf partisinin yaratılması sorunuyla karşı karşıyadır. Birçok cephede birden hazırlıkların yürütülmesi, mücadelenin örülmesi ile yerine getirilebilecek bu görev, dünyanın yeni bir devrim dalgası eşiğinde durduğu bugün daha da yakıcıdır. Bu aynı zamanda her ülke işçi sınıfının, proletarya enternasyonalizmi adına üstleneceği en devrimci görevdir de.

İşçi sınıfı, bu zor ve zorunlu görevi yerine getirecek mücadele süzgecinden süzülerek gelen, sağlam Marksist-Leninist teorik temellere, mücadele deneyimine, bilgi ve birikime sahiptir. Bu birikimi devrimci bir örgüte dönüştürmek için atılacak ilk adım; ideolojik çalışmanın derinleştirilmesi, Marksizm'in ona bulaşmış ve hatta bir dönem için egemen olmuş, ayrı otlarından temizlenmesi, bu ideolojik çabanın, politik ve örgütsel alana taşınarak, yeniden üretilmesidir. Mevcut sınıf dışı konumlar terk edilmeden, burjuvazinin iç çatışma zemininde güç arama girişimlerinden vazgeçmeden, mücadeleyi hem teorik ve hem de pratikte emek-sermaye çelişkisi eksenine oturtmadan, reformizm ve her türlü sapmayla, tam ve kesin bir kopuş sağlanmadan, işçi sınıfının bağımsız örgütlenmesi güven altına alınamaz ve bu kopuş politik bir hat haline getirilerek hayata taşınmadan ve bizzat eylem içinde yeniden üretilmeden, işçi sınıfı ile devrimci hareketin tek bir kanalda birleşmesi de sağlanamaz.

Ama asıl zorluk burada değildir. Asıl zorluk, doğmakta olana, eski politik kalıpların, yaşanan olumsuzlukların yarattığı ön yargılı yaklaşımda ifadesini bulan, devrimci kadrolarda ve işçi sınıfının öncü kesimlerindeki güvensizliğin aşılmasındadır.

İşçi sınıfının öncü kesimleriy-

le devrimci örgütlenmeler arasında bir duvar gibi yükselen bu güvensizlik, işçi sınıfı içinde, sözün eylemle birliğini kuran, sabırlı, inatçı bir siyasal çalışmayla, yeni devrimci bir kültürün egemen kılınmasıyla aşılabılır.

Sadece eski biçimlerin değil, eski kadro niteliğinin de yetmediği bir andayız. Eskiden farklı olarak, düşünce tembelliğinden sıyrılarak, var olan sorunlar ve onların çözüm yolları üzerinde kafa yormak, sınıfa ulaşmanın yeni yol ve yöntemlerini bulmak, sınıfa öğretirken, en çok da ondan öğrenmeye çalışarak; kısacası devrimin kaderiyle bağlanmak, bugün devrimciliğin öne çıkan yeni kriterleridir.

Görevlerin zorlukları ve çapıyla karşılaştırıldığında, güçlerin ve birikimin yetersiz olduğunu söylemeye bile gerek yok. Ama sınıf savaşı, hiçbir durumda, güçlerin olgunlaşmasını beklemiyor. O kendi yolundan yürüyor. "İşe başlamak için mükemmel koşulları bekleyen devrimciler, en kötü devrimcilerdir." Çünkü gerçek yaşam, insanın kafasında kurguladığı mükemmel koşulları, hiçbir zaman vaat etmiyor. Sorun, bu olumsuzluklara ve yetersizliklere rağmen, yeterliliğe ancak savaşım içinde ulaşılabileceğini bilerek, işe koyulmaktır. Yaşamda ve sınıf mücadelesinde öyle anlar vardır ki; başlamak yarı yarıya kazanmak, beklemek ise, o momentte kaybetmektir.

Bugün, dünya kapitalist krizin ortasında, tam da bu andayız. Sınıf mücadelesinin üstünü örten koyu gericiliğin beslediği depolitizasyon, kriz ortamında her gün biraz daha dağılıyor. Örtünün altındaki kıvılcık, her gün biraz daha kendini hissettiriyor. Derinleşen krizle birlikte sınıf mücadelesinin üzerinde yükseleceği yığınak birikiyor, zemin olgunlaşıyor. Dağınık güçler ağır aksak da olsa toparlanıyor ve yeniden konumlanıyor.

"Bir yandan kitlelerin durumu çekilmez hale geldiyse, (...) anlaşmazlıklar, azınlıkta olan güçlü ülkeler arasında başlıyor ve büyüyorsa, dünya ihtilalinin iki şartının olgunlaşmasıyla karşı karşıyayız." Şimdi tam da bugünlerdeyiz. Dünyayı yeniden sars-

mak, 1917 de başlanı tamamlamak için, tarih yüzünü bir kez daha işçi sınıfına dönüyor.

Şimdi, uzun süren geri çekilme döneminin ardından tüm yerkürede, işçi sınıfı hareketi yeniden ileri atılmaya hazırlanıyor. Yeni bir devrimci dönem uzak değil, "komünizm hayaleti" tüm dünyayı kat ediyor. Uzun bir süredir yok sayılan, ölü ilan edilen sosyalizm ve Marksizm dünyanın fethine çıkıyor.

Sınıf mücadelesi, eskisinden farklı koşullar altında, yeni bir döneme giriyor. Keskin bir hesaplaşmaya doğru yol alıyor. İşçi sınıfı bu hesaplaşmaya hazır mıdır, ya da bu hesaplaşmayı karşılayacak güç var mıdır? Soruyu bu şekilde sormak, işe tersinden yaklaşmaktır. Evet; bugün bu güce sahip değiliz ancak; bu güç vardır, sınıf mücadelesi tarihi, bu gücün varlığının tanığıdır. Yakın tarihimizde işçiler emekçiler dünyanın hemen her köşesinde ayağa kalktılar. Avrupa'nın 27 ülkesinde aynı anda grevler gerçekleşti. Kuzey Afrika'da diktatörlüklere başkaldırdı, Latin Amerika'da işçilerin, öğrencilerin mücadeleleri

yükseldi. Türkiye'de milyonlarca insan Meydanları zapt etti. Ama ne yazık ki bu mücadeleler kapitalizmin yarattığı korku duvarını yıkmaya yetmedi, ama, inişli çıkışlı bir yol izleyen bu dalga durmadı, durmayacak.

Doğru soru; bugün henüz açığa çıkmamış olan bu gizli gücün, toparlanması, örgütlü ve bilinçli bir güç haline getirilmesi için ne yapılması gerektiğidir. Sorunun böyle konulması; "nereden başlamalı?" sorusunun cevabı, güçsüzlüğü aşmanın da anahtarıdır. Bunun için gerekli bilinç, birikim ve deneyim vardır. Geride kalan ise, işe girişmek, sözü, örgüt ve eyleme dönüştürmektir.

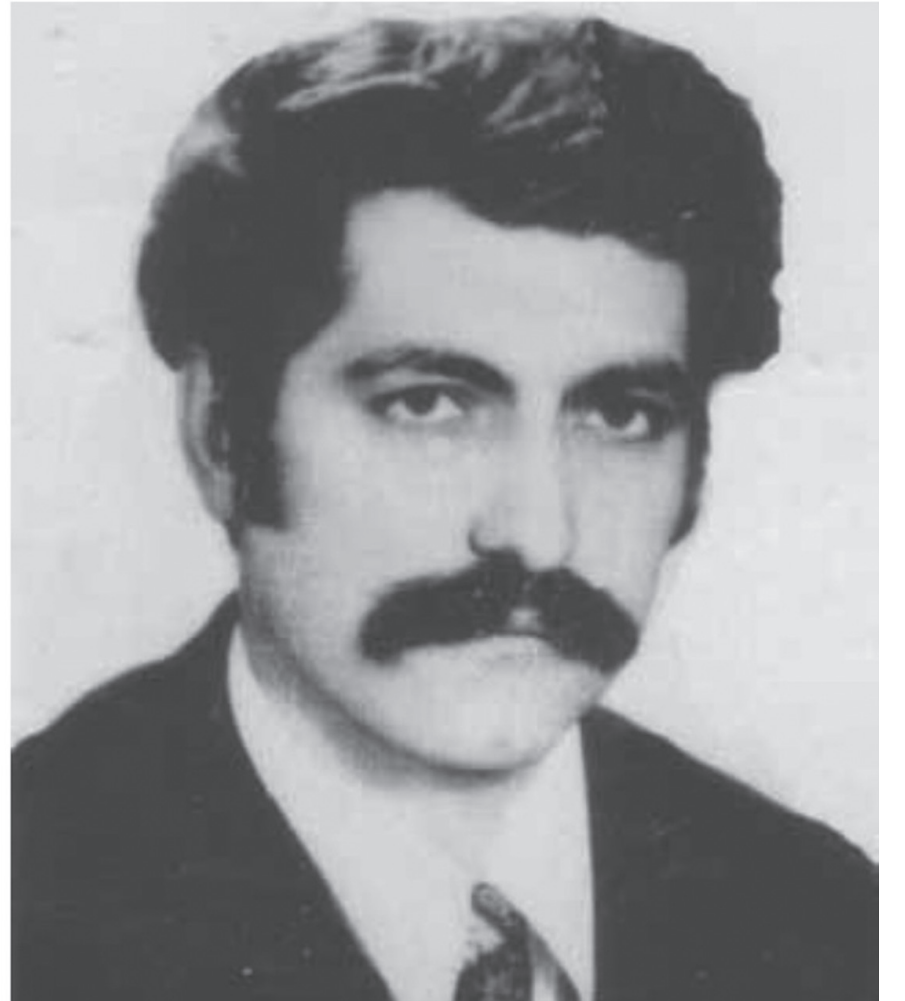
Biz komünistler ,Lenin'in gösterdiği yoldan yürüyeceğiz. Devrimci teoriyle devrimci örgüt arasında bozulan ilişkiyi yeniden kurarak devrimi zafere taşıyacağız.

Yaşasın Marksizm!

Yaşasın Leninizm!

Yaşasın dünya devrimi!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

**Talip Öztürk, bir devrimci olarak yaşadı;
Onun devrimci etkisi ve anısı bugün de yaşıyor;
O devrim kavgamızda hep yaşayacak.**

PoscoAssan'da Sendikalaşma Engeli

Kibar Holdinge bağlı, Kocaeli'de bulunan, çelik üretiminin yapıldığı Posco Assan fabrikasında çalışan işçiler, patron tarafından sendika üyesi oldukları için işten atıldılar.

Güney Kore sermayeli Posco Assan fabrikasında atılan 80 işçi fabrika önünde direnişlerini sürdürüyor. Birleşik Metal İş sendikasında örgütlenen işçiler, mücadelelerini işlerine iade edilene kadar ve örgütlü oldukları sendikanın, işveren tarafından kabulüne kadar sürdüreceklerini kararlılıkla gösteriyorlar.

24 Kasım Cuma günü Kibar Holding önüne gelen işçiler "Posco'ya Sendika girecek başka yolu yok" "Atılan işçiler geri alınsın" sloganlarıyla basın açıklamasında bulundular. İşçiler adına konuşan, Birleşik Metal İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu "İşçilerin emeği üzerinden holdingleştiniz ve bugün Türkiye'nin ilk 10 zengini içine girdiniz, nasıl oluyor da çok kısa bir sürede en büyük alüminyum üreticisi oldunuz?. Assan bir demir çelik fabrikası, işçiler her an iş kazasıyla karşı karşıya, fabrikada iş kazaları saklanıyor." Basın açıklamasının sonunda Serdaroğlu, pazartesi günü Kocaeli AKP İl Binası'nın önünde olacaklarını açıkladı.

Sermayenin mevcut sendikal anlayışa tahammülsüzlüğü ortadadır.

OHAL yasaları bile sermayenin korkusunu yenememektedir. Sermayenin bu refleksi göstermesinin ana sebebi, işçi sınıfı içinde gelişen örgütlenme bilincidir. Burjuvazinin bu korkusu boşuna değildir, örgütlü bir sınıfın neler yapabileceğini, kendi tarihi ona çok iyi öğretmiştir. Kendi mücadele tarihini unutan, tekrar hatırlaması gereken işçi sınıfıdır.

Fındık - Sen Örgütleniyor

Fındık-Sen Başkanı Kutsi Yaşar, İşbaşı Gazetesindeki röportajında Kasım ayı itibarıyla örgütlenme çalışmalarına hız vereceklerini ve bu

çalışmaların Batı Karadeniz illerinden başlayacağını vurgulamıştı. Başkan Kutsi söylemleri doğrultusunda, Kasım ayı girmeden çalışmalara başladı. Çalışmalar Akçakoca'nın; Paşalar, Melenazı, Hemşin, Uğurlu, Esmahanım ve Kozluk köylüleriyle üç gün boyunca sürdü. Akçakoca Ziraat Odası yöneticileri yapılan çalışmalara toplantı salonlarını vererek destek sundular.

Böyle kapsamlı çalışmaların ilk olmasına rağmen ilgi istenilen düzeydeydi. Sendika hakkında bilgiler verilirken örgütlü olmanın avantajları anlatıldı. Yapılan çalışmalar ileriye dönük umutları yeşertti ve çalışmaların bu şekil-

de sürmesi kararı alınarak bu dönem çalışmalarını sonlandırıldı.

Bu tür çalışmaların sürmesi durumunda sürekli yakınılan örgütlenme çalışmalarına bir yerden başlanıyor olması umut verici bir durumdur. Politik ve sendikal faaliyetlerin en durağan zamanlarını yaşadığımız şu günlerde başta Fındık-Sen Başkanı Kutsi Yaşar olmak üzere tüm yöneticileri övgüyü hak ediyor sanırım. Çünkü bu karanlık günlerden kurtuluşun tek yolu, insanların kendi sorunlarına sahip çıkmalarından geçmektedir. Buda örgütlü bir yaşam ve savaşımla mümkün olabilir ancak..

25 Kasım'da Kadınlar Sokakları Doldurdu

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Dayanışma ve Mücadele Günü'nde kadınlar, yaşadıkları topraklarda çeşitli eylemlerle kadına şiddeti protesto ettiler.

İstanbul'da 25 Kasım'da Kadın Platformu'nun çağrısıyla Taksim Tüneli'nde bir araya gelen kitleye yönelik polis müdahalesi, yürüyüşü engelleyemedi. Katılımı engellemek adına, sokak başlarının polisler tarafından kapatılması da sonuç vermeyince, yürüyüş oldukça kalabalık bir kitle tarafından gerçekleştirildi.

Yürüyüşe yasaklı olmalarına rağmen LGBT örgütleri de katıldı. Yürüyüş sırasında "Erkek-Devlet şiddetine itaat etmiyoruz, hayatlarımızdan da mücadelemizden de vazgeçmiyoruz." yazılı pankart arkasında yürüyen kadınlar, ellerinde "Bir kişi daha eksilmeyeceğiz." "Kadınlar birlikte güçlü" "Jin, Jijan, Azadi" yazılı dövizler taşıdılar.

Yapılan basın açıklamasında;

"Sadece bugün değil, bir yıldır aralıksız kentlerin meydanlarında itiraz ediyoruz, direniyoruz. Hayatlarımızı çevreleyen, olağanlaştırmaya çalışılan erkek şiddetine, OHAL koşullarıyla kadın düşmanlığını artıran devlet şiddetine, faşizmin her türlü uygulamasına karşı susmamaya, itaat etmemeye devam ediyoruz." şeklinde ifadeler yer verildi.

OHAL ve Küçük Üreticiler

OHAL ilan edildiği günlerde, devletin yetkili ağızları, OHAL sürecinde çıkartılacak yasaların, sokaktaki vatandaşı etkilemeyeceğini, çıkartılan KHK'ların sadece darbecilere yönelik olacağı yalanını tüm medya kanallarında dile getiriyorlardı. OHAL ilanından bu güne kadar gelen sürede, çıkartılan yasaların, işçiyi, emekçiyi, esnafı ve küçük çiftçiyi hedef aldığı ortadadır.

İşçilerin grev hakları dahil bir çok hakları bu sürede gasp edilirken, bir çok emekçi KHK'lar sayesinde işlerinden olmaktadır; esnaf ve küçük köylü çıkartılan yasalar karşısında nefes alamaz duruma getirilmiştir. Bunun karşısında ise şehirlerde sermaye sınıfı bir kat daha zenginleşmekte, kırsal kesimde ise, büyük toprak sahipleri ekonomik olarak çıkmaza giren küçük köylünün arazilerine devlet yardımıyla el koyarak topraklarını büyütmektedir.

Son yıllarda sigaraya yapılan zamlar, sigara kullanıcılarını düşük maliyetli olması sebebiyle sarma sigaraya ve kıyılmış sigaralık tütüne yöneltti. Bu yöneliş küçük tüütün üreticisinin de kendi tüütününü fabrika yerine, daha yüksek fiyatta piyasada satmasına olanak sağlamıştı.

TAPDK (Tütün Alkol Piyasası Düzenleme Kurulu) verilerine göre 2016 yılında iç piyasada, fabrikalarda üretilen 105 milyon adet sigara tüketilirken, 19 milyon adet makaron, 191,761 kg da sarmalık kıyılmış tüütün satılmış. Sigara tekelleri bu durumun gidişatından rahatsız olmuşlar ki imdatlarına, çıkartılan torba yasa yetişmiş. Meclise sevk

edilen Torba yasa makaron veya sigara kağıdına ticari amaçla sarmalık kıyılmış tüütün doldurarak satanlara 3 yıldan 6 yıla kadar hapis cezasını öngörüyor. Yeni torba yasaya tepki duyan Adıyaman'daki küçük tüütün üreticileri ve satıcıları basın açıklaması yaparak, tepkilerini kamuoyuyla paylaşmak istediler. "Tütün çiftçinin alın teridir. Tütün fakirin ekmek parasıdır" pankartları taşıyarak, basın açıklamasının yapılacağı meydana gelen kalabalığa, polis tomalar eşliğinde saldırarak, birçok kişiyi gözaltına aldı. Saldırı sonrası birçok kişi yaralanırken, etrafta bulunan esnafın saldırı sonrası camları kırıldı.

Sermayenin imdadına, torba yasalarla cevap veren burjuva devlet, bu yasalar karşısında ezilen, daha da yoksullaşan işçinin, emekçinin, yoksul köylünün isyanını toma ve polisle bastırmaya çalışıyor.

Sermaye Kadına İtaat Etmeyi Örgütüyor.

Çarlık döneminin şairlerinden Nekrassov, Rus kadınlarına şöyle sesleniyordu:

Kader size üç acı pay ayırdı:

İlki, bir köleyle evlenmek

İkinci, bir kölenin annesi ol-

mak

Üçüncüsü, bütün hayatınız boyunca bir köleyle itaat etmek.

Kapitalist sömürü düzeninin

hüküm sürdüğü bütün ülkelerde,

sermaye sınıf mücadelesinin

mevcut koşulları gereği, bu sözleri doğrular çalışmalar içine giriyor. Ülkemizde de ORS Metal fabrikası patronları böyle bir çalışma içindeler.

Evrensel Gazetesi'nde yer alan haber, 2015 metal grevinin ardından, işçi eğitimlerinin artırıldığını, 2017'nin başlarından itibaren, işçi eşlerine de "öfke kontrolü" eğitimi verildiğini aktarıyor. Gazeteye konuşan işçi eşleri "Herhangi bir kişisel gelişim kursu olduğu zaman işçilere veriliyor, öfke yönetimi olunca konu bize dönüyor neden? Çünkü bizim paşalar öfkelenecek, esip gürleyecek, ama biz insan olmadığımız için öfkelenmeyeceğiz, öfkelenmediğimiz gibi o öfkeyi yumuşatmakla sorumluyuz. Eğer çalışma koşullarına öfkeleniyorsa gitsin hesabını patronla görsün, adamı köle gibi çalıştıran ben değilim ki çemkirince susayım" diyerek tepkilerini dile getiriyorlar.

Şiddeti, nefreti başlatan ezilen değil, her zaman ezen sınıf olmuştur. Tarihin her sahnesinde şiddet, ezilen sınıf tarafından değil ezen sınıf tarafından başlatılmıştır. Sermayenin öfkeyi kontrol altına alma çabası, kapitalist sömürü düzeninde, sürmekte olan Devlet-Aile ilişkisi sürecinde doğabilecek patlamaları önleme çalışmasıdır. Sermaye kadına eşiyile birlikte sömürü düzenine karşı durmayı değil, bu durumun kader olduğunu kabullenmesini örgütüyor

21. Yüzyılın Kapitalizmi

Mülteciler Libya'da 400 \$ gibi fiyatlara köle olarak satılıyorlar

Eskiden Afrika kıtasında en yüksek yaşam standardına sahip olan ülke şimdi harap durumda ve büyük bir köle pazarına ev sahipliği yapıyor. Kaddafi liderliğinde Libya, Afrika kıtasındaki en gelişmiş ülke olmuştu. Sağlık hizmetleri ve konut gibi temel hizmetler sosyalleşti ve Libya tüm Afrika'da en yüksek yaşam standardına sahipti.

2014'ten bu yana, yaklaşık 60.000 sığınmacı Akdeniz'i Kuzey Afrika'dan İtalya'ya geçti. Yolculuk sırasında 12.000 kişi de hayatını kaybetti.

Şimdi mülteciler, son derece eziyetli işlerde çalıştırılmak üzere, 400 dolar ücretle köle olarak satılıyorlar. Atlantik ötesi köle ticareti dönemindeki açık artırmaları anımsatan bu olayda, mülteciler fiziksel yeteneklerine göre fiyatlandırılıyor..

Uluslararası Göç Örgütü IOM, Libya'nın köle ticaretini kanıtlarla doğrularken, The Guardian gazetesi, "bu durum o kadar normalleşti ki, insanlar açıkça alınıp satılıyor" diye yazdı.

Bir anmadan izlenimler

"Ekim Devrimi yüz yaşında!"

Yusuf Erdem

Tarih : 12 Ekim 2017 Pazar; saat 15.00 -17.00. İzmir’de yazdan kalma güneşli, güzel ve ılık bir gün.

Toplantıyı düzenleyen : Söz ve Eylem / KOMÜNİST HAREKET.

Yer : İzmir Kültür Park (Fuar alanı) Gençlik Tiyatrosu’nun üç yüz kişilik geniş salonu.

Salon dolu ve gençler çoğunlukta. Ülkenin her tarafından gelen genç yaşlı, kadın, erkek komünistler ve etkinliğe onur veren devrimci konuklar.

Salonun her tarafını süsleyen ve sunum sırasında –özellikle gençler tarafından- coşkuyla haykırılan sloganlar; toplantının devrimci özünü apaçık ortaya koyan, Ekim Devrimi’nin Bolşevik ruhunu bugüne taşıyan, bugünü komünist dünya devrimine bağlayan ve günün temel görevini “devrimci bir örgüt yaratma” olarak belirleyip bunu en başa alan sloganlardı.

• “Bana devrimci bir örgüt verin; Rusya’nın altını üstüne getireyim.” (Lenin)

• “Tek yol devrim; Silahımız Parti!”

• “Yolumuz, işçi sınıfının devrim yoludur!”

• “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”

• “Lenin, yaşadı! / Lenin, yaşıyor! / Lenin, yaşayacak!”

Programın kurgusu, akışı ve her ayrıntısı özenle düşünüldü ve her şey “Bolşevik karakterde devrimci bir parti inşası” görevine bağlanmıştı. İki genç yoldaşın karşılıklı olarak Bolşevik parti ve Devrim tarihine ilişkin güzel sunumları; bir yoldaşın yaptığı günün temel devrimci görevlerini ortaya koyan özlü konuşması, sevgili “Laz MARKS”ın salonda tam bir heyecan patlaması yaratan, gözleri yaşartan sunumu, Gezi Başkaldırısı sürecinde sokakta doğan “Sokak Orkestrası”nın sunduğu kendi parçaları, Kürtçe türküler ve marşlar ve girişte özenle sunulmuş fotoğraf sergisi... tam bir uyum içindeydi. Programın

başından sonuna kadar sunulan video, belgesel ve görseller; onlara eşlik eden marşlar ve müzikler yaratılan devrimci atmosferi daha da etkili kıldı.

Bilindiği gibi bir makale, aklınıza seslenerek size tarihsel bir olayı öğretir; bir sanat eseri, bir şiir ise sizi bir olayın içinde yaşatır. Hele o şiir büyük bir ustanın yüreğinden kopmuşsa, sizin yüreğinize de ulaşır ve içinde zengin çağrışımlara yol açar. Nazım’ın “Kışlık Saray” başlıklı şi-

cek için umut veriyor.

Salonu hıncahınç dolduran 68, 78, 90 kuşağından kadın erkek, genç yaşlı devrimciler, öyle sanıyorum ki bu etkinlikten tazelenip yenilenerek ve güzel şeyler yapmak kararlılığı ve coşkusuyla çıktılar. Komünist kolektiflerden, sendikalı işçi yoldaşlardan ve özellikle de Kürdistanlı komünist yoldaşlardan gelen mesajlar salondaki coşkuyu daha da artırdı.

Bu arada etkinliğin, bizlerde -ömürlerinin en az yarım asrı dev-

görevler çok ağır ve biz yeterince örgütlü değiliz. En kötüsü de işçi sınıfımız; en etkili mücadele aracından –devrimci parti silahından- yoksun durumda. Ama düşman sınıf da çok yönlü bir bunalımla boğuşuyor; şaşkınlık, panik, korku içinde yönetememe krizi yaşıyor. Geleceksizliğinin farkında; çıkış yolunu, zulmünü artırmakta, dinci ve şoven demagojiyi yükseltmekte ve savaşta

rimci komünist mücadele içinde geçmiş yetmişlik 68’lilerde- yattığı heyecan, yaşlı yüreklerimizi tehlikeye sokacak düzeydeydi. O gün şuna bir kez daha inandım: Düşman sınıfın yasaklamaları, zalimlikleri, KHK’larına inat biz tüm Türkiye komünistleri Ekim Devrimi’ni bir gün mutlaka kıvılcık bayraklar ve devrimci marşlarla meydanlarda, sokaklarda, düşmanın saldırıları püskürterek, sınıfımızla, gençlikle ve mazlum halkların özgürlük hareketleriyle birlikte kutlayacağız. O gün, bu olasılık bana elle tutulacak kadar yakın göründü.

Evet; karanlık çok koyu ve giderek daha da koyulaşıyor,

Evet; “TEK YOL DEVRİM, SİLAHIMIZ PARTİ!” Komünist kadrolar, bu devrimci şiarın gereğini yerine getirdiklerinde “komünist” sıfatını onurla taşımaya hak kazanacaklardır. Aşılması gereken eşik; işçi hareketi ile komünist devrimci hareketi buluşturup kaynaştırmak... İşçi sınıfımızın, devrimci parti silahını kuşanarak devrim mücadelesinde kitlesel biçimde yer almasına yardımcı olmak... Biriken muazzam devrimci potansiyeli, dünyayı dönüştürüp yenileyecek reel bir devrimci güç düzeyine yükseltmek; “YENİ EKİMLERE!” devrimci şiarının bir gereği ve sizlere yüklediği onurlu bir görevdir.

Fidel: “Ekim Devrimi Olmadan Sömürgeciliğin Sona Ermesi Mümkün Olmazdı”

“Ekim Devrimi olmadan ... sömürgeciliğin sona erdirilmesi ve tüm kıtalarda bir çok halklarının özgürleşmesi mümkün olmazdı”

100 Yıl önce, dünya tarihi sonsuza dek değişti. Büyük Ekim Sosyalist Devrimi, yakınçağ tarihinde insanlığın en önemli olaylarından biriydi. Bu tarihi olayın yanı sıra Vladimir İlyich Lenin’in varlığı Avrupa’nın birçok ülkesinde, Latin Amerika’da ve dünyanın geri kalanında büyük etkiler yarattı.

Küba Devrimi için ilham kaynağı olan bu olağanüstü kahramanca eylem için Fidel Castro, 26 Temmuz 1973’te, Santiago de Cuba’daki Moncada Kışlayı Saldırısının 20. Yıldönümünün anılması sırasında şunları söylemişti:

“Ekim Devrimi olmadan ve önce askeri müdahaleye ve emperyalist ablukaya direnen ve daha sonra 20 milyon ölü gibi inanılmaz bir bedel ödeyerek ezen faşist saldırganlığı bozuna uğratan ve dünyanın herhangi bir yerindeki işçileri sömürmeden inanılmaz bir emek ve fedakarlıkla teknolojisini ve ekonomisini kendi başına geliştiren Sovyet halkının ölümsüz başarısı olmadan sömürgeciliğin sona ermesi ve tüm kıtalarda onlarca halkın özgürleştirilmesi mümkün olmazdı “dedi.

İki yıl sonra, 22 Ağustos 1975’te “Lázaro Peña” tiyatrosunda Küba’nın ilk Marksist-Leninist partisinin kuruluşunun 50. yıldönümü için yaptığı konuşmada şunları söyledi:

“(…) 1917 Ekim Devrimi, dünyada işçi ve köylülerin ilk devleti ortaya çıktı ve devrimci hareket hem sömürgecilik mücadelesinde hem de ulusal bağımsızlık için ve toplumsal kurtuluş için olağanüstü bir esin kaynağı oldu ve engin bir deneyim zenginliği sağladı “

22 Haziran 1972’de Çekoslovakya’nın Prag’daki Carolinum Üniversitesi’nde Hukuk Bilimleri Fahri Doktora unvanı töreninde Ekim Devriminin önemi üzerine

“Ben Kaybedersem tekrar denerim, Batista kaybederse yok olur”

şunu dile getirdi:

“Hiç kimsenin, Ekim Devrimi ile dünyada başlayan bu olağanüstü değişimin kolay bir değişiklik olacağını, insan toplumunun böylesine olağanüstü bir doğumunun kolay bir doğum olacağını düşünmeye hakkı yoktur. Sosyalizm sömürüye karşı devasa ve tarihi bir zafer , tüm insanlık için bir vaat ve yeni bir sistem olarak ortaya çıkıyor. “

Eski SSCB’de, 25 Şubat 1976’da Sovyetler Birliği Komünist Partisi’nin XXV Kongresi’nde şunları ifade etti:

“Hiçbir devrimci, her zaman Sovyet komünistlerinden kaynaklanan cesareti ve ruhu hissetmiyor olamaz. O zamandan bu yana bütün yeni devrimci kuşaklar, Ekim Devriminin fikirleri, ruhu ve ilkeleri konusunda eğitilmişlerdi. Hiçbir olay insanoğlunun zihnini, halkların kaderini

ve dünyanın ilerlemesini bu kadar etkilememiştir. ... İnsanoğlu, o günden beri varoluşsal açıdan devrimci dönüşümün en verimli dönemini yaşadı. “

26 Temmuz 1984’te Cienfuegos kentinde düzenlenen Moncada Kışla saldırılarının 31.ci yıldönümünde, proletaryanın kapitalizme karşı mücadelesinin tarihsel örneği olan bu olayın tarihsel önemi nedeniyle Küba Devrimi’nin lideri, şunu vurgulamıştı:

“(…) tarihsel gerçek, devrimlerin zorla ezilmesi fikrinin her zaman emperyalizmin ve tarih boyunca gerici sistemlerin felsefesinin ve düşüncesinin bir parçası olduğudur.”

Cubadebate

Zimbabve

Zimbabve 1980’de İngiltere’ye karşı yürütülen ulusal kurtuluş savaşıyla bağımsızlığını kazandı. Çin’in desteklediği bu savaşı Mugabe yönetti. Mugabe 27 yıl aralıksız iktidarda kaldıktan sonra 15 Kasım 2017’de bir darbeyle iktidardan uzaklaştırıldı. Ordu tarafından gerçekleştirilen darbenin ardından Mugabe’nin bir süre önce görevden aldığı başkan yardımcısı Emerson Mnangaswa başkanlık görevine getirildi.

Başlangıçta görevden ayrılmayı kabul etmesine rağmen, sonradan görevden ayrılmaya karşı direnmesi başkanı olduğu Zanu-PF partisi tarafından boşa çıkarıldı, Parti bakanlığı görevinden ve parlamentoda yapılan oylamayla da başkanlık görevinden uzaklaştırıldı.

Zimbabve’de Çin’in önemli yatırımlara sahip olması ve darbeden hemen önce Zimbabve Savunma Kuvvetlerinin (ZDF) başındaki General Constantino Chiwenga’nın Çin’i ziyaret etmesi darbenin arkasında Çin’in olduğu kanısını doğruluyor. Çin’in Afrika kıtasındaki eylemleri bu kıtada kendine bir sömürü alanı yaratma yolundaki çabalarının darbeleri de içerecek bir tarzda gelişeceğini gösteriyor.

Çin Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Geng Shuang, darbenin ardından yaptığı konuşmada “Zimbabve ile Çin arasındaki ilişkinin ülkedeki durumdan dolayı değişmeyeceğini belirtti ve Pekin’in Zimbabve’deki durumun istikrara kavuşacağı ve konuların barışçıl ve uygun bir şekilde çözüleceği konusunda ümitli olduğunu söyledi. ”

Ancak, Çin Sosyal Bilimler Akademisi araştırma görevlisi Wang Hongyi bir yazısında ; “ Zimbabve Mugabe sonrası döneme girerken Çin’in, ülkeyle işbirliği yapmak için gelişmiş bir çevre göreceğini düşünmek için iyi nedenleri olduğunu” belirtti ve “dostça bağlar yeni gelişme fırsatları getirecektir.” dedi.

Çaldağı; Mücadele Sürüyor

Metin

İngiliz European Nickel şirketinin dayatması sonucu Çaldağı'nda kurulması planlanan madencilik projesinin başta Manisa ovası olmak üzere tüm Gediz vadisini etkileyecek bir çevresel faciaya yol açacağıın görülmesi üzerine yörede başlayan mücadele, 10 yılı aşkın bir zamandır devam ediyor. Dünyanın en bereketli toprakları üzerinde uygulanmak istenen vahşi madencilığa karşı hem bu topraklara, hem de ekolojik yaşama sahip çıkarak sürdürülen bir çevre mücadelesinden çok daha geniş boyutta anlam taşıyan bir mücadele özelliğini de taşıyor. Bu nedenle başından itibaren topyekün olarak yürütülen bir mücadeleyi içeren Çaldağı direnişi, mücadele süresince elde ettiği başarı ve kazanımları ile başarılı mücadele örneklerinden biri olarak gösterilirken, bu mücadelenin örgütsel yapısının şekillendiği Turgutlu Çevre Platformu (TURÇEP) de örnek çevre örgütlerinden biri olarak gösteriliyor. Bu nedenle Çaldağı mücadelesi başlangıcından itibaren tüm Manisa ve İzmir bölgesinin dikkatlerini üzerinde toplayan bir mücadele anlamını taşıırken, son dönemlerde tüm Türkiye'nin de ilgi ile izlediği bir mücadele de oldu..

Bu mücadelelerin sonucunda Çaldağı'ndaki bu madencilik projesinin sahibi European Nickel şirketi battı ve tarihe karıştı. Onunla birlikte diğer paravan şirketleri Bosphorus ve Sardes şirketleri de tarihe karıştı. Proje-yi bir Türk şirketi olarak sürdürmek üzere tesisleri devralan VTG Madencilik şirketi de bu işin yapılamayacağını anlayınca elindeki tüm hisseleri bir inşaat şirketi ile İsviçre'de kara para aklamak için kurulmuş bir şirkete satarak projeden çekildi. Ortada ne projenin sahibi kalmış, ne de maden şirketi. Bu durum otomatikman bu madencilik projesinin iptalini gerektirir. Ama 10 yıldan fazla zamandır vahşi madencilik projesine karşı bir yaşam mücadelesi veren Turgutlu'da şimdi yine keşifle uğraşıyoruz.

Bu durum hayatı ve gelişmeleri yöneticilerin kadar geriden izlediğini gösteriyor" şeklinde temkinli bir açıklama olurken, mücadelede geline aşama ise TURÇEP tarafından "psikolojik

savaş aşamasının kazanılması" olarak da nitelendiriyor. Bunun bir göstergesi ise, geçmişte Çaldağı'ndaki bu madencilik projesine her fırsatta destek veren, hatta kefil olduklarını bile söyleyen iktidarın ve yargının ağız değiştirmeye başlamasıdır.

Bu durum ise TURÇEP tarafından şöyle açıklanıyor: "Mücadelenin en zayıf ayaklarından biri, iyice çarpık ve zavallı bir hale getirilen yargı sisteminin artık iyiden iyiye iktidarın bir başka silahı haline gelmesi nedeniyle, hukuk ayağı sayılır. Ancak toplumsal bir mücadele özelliğinde yürütülen Çaldağı direnişinde toplumsal hareketler içinde çok önemli bir aşama olan psikolojik savaş aşamasının kazanılması,

liyor."

Önce Danıştay'ın Manisa 1. İdare mahkemesinin verdiği ÇED raporunun iptaline ilişkin verdiği bozma kararının kendileri tarafından kuşkuyla karşılanıp temkinli yorumlar yaptıklarını belirten TURÇEP, "bu nedenle mücadelede çıtayı tekrardan yükseltmeye başladık" derken, zaman içinde Danıştay'ın tutumunun Çaldağı mücadelesi lehine dönüştüğü ayrıntısına da dikkat çekiyor. Bu ayrıntı ise; Danıştay'ın yeniden keşif yapılması istemine uyarak 9 kişilik bilirkişi heyeti belirleyen mahkemenin, bilirkişilerden aydınlatılmasını istediği 20 sorunun içerdiği konularla açıklanıyor. Bu nedenle TURÇEP, "Bu sorular 10 yıl önce sorulmuş olsaydı,

da yine TURÇEP tarafından şöyle açıklanıyor: "13 Kasım'da yapılması söz konusu olan yeni keşif hazırlıklarımız kapsamında hem yerel yöneticiler, hem de devleti temsil eden kurum ve kişilerle görüşmelerimiz sırasında bizlere karşı çok olumlu ve saygılı yaklaşımlar olduğunu gözlemledik. Bunlardan biri, hepsinin de Çaldağı'ndaki bu madencilik projesine karşı olduklarını açıkça ifade etmeleri. Diğer önemli ayrıntı ise, bu madenin zararlı olduğu ve vereceği zararın Gediz vadisini yok edecek kadar büyük olabileceği, bu madencilik projesinin arka planında bir İngiliz oyunu olduğunun devlet temsilcileri tarafından sonunda algılanabilmiş olması. Bu nedenle bizlere görüşmemiz sırasında devleti temsil eden kişilerce "tarih sizleri anlatacak" denildi."

Ancak TURÇEP tüm bunlara karşın yine de temkinli davranmaya çalıştıklarını özellikle belirtme ihtiyacı duyuyor. Bunun nedenini ise "burjuvazi tarih boyunca en kalles sınıf olmuştur. Bu nedenle gönül alıcı ve saygı ifade eden 3-5 güzel söze kanıp da güvenme gibi bir rehavet içinde olamayız. Bu rehavet, daha sonra da gaflete de dönüşebilir ki, burjuvazi için gaflet uykusundayken sırtından hançerleme en sevdiği ve en kolay bulduğu tarzlardan biridir. Bu nedenle her adımımızı dikkatle atmaya ve temkinli davranmaya özellikle önem vermeye çalışıyoruz" şeklinde açıklanıyor.

Sonuç olarak; Çaldağı direnişinde yeni sürecin de zaferle sonuçlanacağına ve mahkemede ÇED raporunun yine iptal edilmesi başarısının kazanılacağına ilişkin umutlar ve inançlar artmış görünüyor. Ayrıca 13 Kasım 2017 günü yapılması gereken bilirkişi keşfinin ileri bir tarihe ertelenmesi, bir yandan keşif gününe daha planlı hazırlanılması fırsatını da doğurdu ve şimdi herkes yeni keşif tarihinin belirlenmesini bekliyor. Çünkü Çaldağı artık sadece bir dağ değil, yöredeki herkesin ortak bir sevdasını simgeliyor. Bu da "dünyanın en bereketli topraklarına sevgi eken direnişçiler"in, ettiklerini biçebilecekleri bir sonucu da getirebilir. Çünkü Çaldağı direnişi, "sevginin direnişe dönüşen adı" olarak da tanımlanıyor!

bu durumu da değiştirdi. Çünkü mücadelenin haklılık temelleri ayrıca bir de mahkeme tarafından ÇED raporunun iptal edilmesi ile, zor şartlarda elde edilen bu hukuk zaferi ile perçinlendi. Böylece ilk aşamada önce anti-emperyalist yönün mücadelede ön plana çıkartılması ile başlayan Çaldağı direnişi, ikinci aşamada bilimsel yönü ön plana çıkartarak her iki ÇED raporunun da paçavraya çevrilerek tarihin çöplüğüne atılmasını sağlayarak, üçüncü aşamaya böylece bir de hukuk zaferi elde ederek başlamış oldu. Bu sonuç ise Çaldağı direnişinin ne kadar haklı bir mücadele temelini dayandığı hem bilimsel hem de hukuksal temellerinin güçlenmesi ile artık toplumsal bir karakter de kazanmış oluyor. Bu durum da Danıştay'ın iki ayrı davada iki ayrı mahkemenin verdiği her iki kararı da bozması olarak gösteri-

belki de bu madencilik projesi daha o zaman iptal edilebilirdi" yorumunda bulunuyor. Öte yandan 11 Temmuz 2017 tarihinde Danıştay'ın verdiği ve bu kez de Manisa 2. İdare Mahkemesi'nin orman tahsis izni konusunda ki kararını bozarak, Anayasanın 169. Maddesine dayandırarak aldığı "ormanlık alanlarda madencilik yapılamaz" kararı da, geline noktada Çaldağı mücadelesinin hukuksal temellerini daha da sağlamlaştıran bir gelişme olarak tanımlanıyor. Bu karar, benzer davalar için ülke genelinde bir emsal olabilecek özelliğinde olduğu için, Çaldağı mücadelesinin ülke genelinde dikkat çeken başarılı bir mücadele olma özelliğini hem bir yandan geliştirmiş, hem de Çaldağı'ndaki madencilik projesinin iptaline ilişkin yöredeki mücadelenin umudunu da artırmış durumda. Bunun bir anlamı

‘Ülkemizi Terk Edin’

Afganistan’da protestocular ABD, NATO işgali’ni kınadılar

ABD ve NATO istilasının 16. yılında, “ABD işgali” Afganistan’ın başkenti Kabil sokaklarında, protesto edildi.

RT’nin Ruptly video haber ajansına göre, anti-Amerikan ve NATO karşıtı sloganlar atan yüzlerce kişi sokakları doldurdu. Protestocular, hem İngilizce hem de yerel dilde “Yankees go home” yazan afişler taşıdılar.

Erkek ve kadın protestocuların katıldığı gösteri, Afganistan Dayanışma Partisi tarafından organize edildi.

Partisi, kadın hakları, laiklik ve ABD ve NATO’nun ülkeden atılması için mücadele ediyor.

ABD birlikleri 9 Eylül saldırılarını takiben 7 Ekim 2011’de terörizmle mücadele amacıyla Afganistan’ı istila etti. Resmi rakamlara göre, ülkede geçirdikleri 16 yıl, ABD tarihinin en uzun savaşı oldu ve 2,400’den fazla Amerikan askerinin hayatını kaybettiği bildirildi.

Ancak BM’ye göre, çatışmanın en yüksek bedelini ödeyen binlercesinin öldüğü Afgan sivil-leri oldu. BM Afganistan Yardım Misyonu (UNAMA) ‘na göre, si-

Dayanışma Partisi’nin bir üyesi Ruptly’ye “Artık işgale tahammül edemiyoruz” dedi. “her gün onların (ABD ve NATO) şehirlerimizi bombalamalarına ve binlerce masum insanı öldürmelerine tanık oluyoruz.”

“Halkımız burada toplanarak adalet istiyoruz. Tüm ABD ve NATO işgalcilerinin Afganistan’ı en kısa sürede terk etmelerini ve ülkenin neyi istediklerine karar vermek üzere Afgan halkına bırakılmasını istiyoruz.”

“İşgal edilmiş hiçbir ülke özgürlüğe ve demokrasiye ulaşamadı. Ancak halkın gücü ülkemize demokrasi, barış ve özgürlüğü getirebilir.”

Solcu Afganistan Dayanışma

vil ölümleri bu yıl rekor sayılara ulaştı ve 2017 yılının ilk yarısında 1.662 kişi öldü.

UNAMA, özellikle kadınlar ve çocuklar arasında sivil kayıpların ABD ve Afganistan hava saldırılarından kaynaklandığını kaydetti.

ABD Savunma Bakanı James Mattis, Eylül ayında Kabil ziyaret sırasında 4000 Amerikan askerinin daha Afganistan’a gönderileceğini, böylece ülkedeki toplam NATO askeri sayısının 17.000’i aşacağını açıkladı.

ABD, Afgan kuvvetlerini Taliban militanlarına etkili bir şekilde müdahale etmek üzere eğitmek için ülkedeki varlığının hâlâ gerekli olduğunu söylüyor.

Haksızlığa Karşı Olmak

“Bir haksızlık, dünyanın neresinde ve kime yapılmış olursa olsun kendimize yapılmış gibi hissetme yeteneğimizi asla kaybetmemeliyiz. Bu, bir devrimcinin taşıması gereken en vazgeçilmez özelliktir.”

- Che Guevara -

rinden, ezilen halklarından başka milletim yoktur.” diye haykırabilirler.

Solun bir kesimine musallat olan gizli burjuva milliyetçiliğinin ulusalcı kirlerinden tamamen arınmışlardır.

Bu en insanca duyguyu devrimciler en yoğun biçimde hissettikleri ve yaşadıkları içindir ki dünyanın her yerinde ve her zaman;

* Ezilen ve sömürülen işçi sınıfı ve emekçilerin saflarında yer almışlar ve ezen ve sömüren vahşi burjuvaziye, tüm kötülüklerin ana sebebi olan burjuva özel mülkiyet düzenine karşı savaşa gelmişlerdir.

* Dünyanın bütün işçilerinin ve tüm mazlum halklarının birliğini, dayanışmasını ve yaşanası bir dünyayı inşa etmek üzere ortak mücadelesini savunagelmışlerdir. O nedenledir ki bir devrimci, bir enternasyonalist olarak tam bir inançla “Yer gök tanım olsun ki yeryüzünden başka vatanım; dünya işçi ve emekçile-

* Ülkede ve dünyanın dört bucağında ne zaman ki zalimler ile mazlumlara karşı karşıya gelmişlerse -kimi sözde devrimcilerin yaptığı gibi eylemsizliklerine ve ulusalcı dar görüşlerine ideolojik kılıflar geçirmeye çalışmadan- hiç tereddütsüz ezilenlerin (Kürtler, Filistinliler, Araplar, Ezidiler, Zenciler, kadınlar...) saflarında zalimlere karşı en az iki asırdır mücadele edegelmişlerdir. En son örnek; Bengaldeş Komünist Partisi’nin soykırımdan kaçan Arakan müslümanlarına kucak açıp en sıcak dayanışmayı örgütlemesi.

Bundan sonra da bu mücadele hattı, devrimci enternasyonalist çizgisinde -kuşkusuz çok daha güçlenerek- devam edecektir.

Kendi Zindanından Kurtulmak

Kendi kendini hapsettiğin kendi zindanın, düşmanın seni kapattığı hapishaneden de karanlık ve tehlikelidir. Önce kendi hapishanenin duvarlarını yık, oradan kurtul ve sakın ola ki onu her gittiğin yere taşıma. Hiçbir koşulda korkunun ve oto sansürün seni esir almasına, elini kolunu bağlayıp felç etmesine izin verme. Ancak o zaman hem içeride, hem dışarıda özgürsün demektir ve ancak bu takdirde yaşanası özgür bir dünyayı özgürce tahayyül edebilirsin ve bu görkemli hedef için cesaretle savaşılabirsin.

Ne demişti Nâzım:

“Mesele esir düşmekte değil, Teslim olmamakta bütün mesele.”

Fındık-Sen Başkanıyla Fındık Üzerine Söyleşi

geçen sayıdan devam

İşbaşı: Köy-Sen ile farklılıklarınız var mıdır, yoksa neden ayrı örgütlenmelerdir?..

Kutsi Yaşar: Köy-Sen bir merkezi köylü sendikasıdır. Çiftçi-SEN ve ona bağlı ürün sendikaları köyde yaşayanların tamamını değil üretimle ilgisi olan çiftçileri örgütlemeyi hedefler. Bunun içindir ki her ürün sendikasının genel merkezi kendi yerelidir. En merkez, en yereldir. Fındık-SEN Ordu ilinde, Üzümsen Manisa Alaşehir ilçesinde merkezi örgütlenmesini yapmıştır. Fındık-SEN Tüm Köy-SEN ile dayanışma içinde olup KÖY-SEN Ordu şubesi ile birkaç kez ortak fındık eylemi yapmıştır.

İşbaşı: Örgütlenirken karşılaştığınız engeller nelerdi, o engeller hala var mı ve nasıl çözüm üretebiliyorsunuz?..

Kutsi Yaşar: Bu soru örgütleniyor musunuz şeklinde olsaydı daha yerinde olurdu. Kuruluş dilekçemizi verdiğimiz 2004 yılından bu yana mahkemelerde kapatma davaları ve sonrası da iç hukuk yollarının çiftçi örgütlenmesinin önünü açacak şekilde düzenlemelerin yapılmasını izlemekle geçti. Henüz bu konuda düzenlemeler yerine getirilmediği için yargının çiftçilerin sendikal örgütlenmesine engel yoktur hükmüne rağmen askıda bir durum söz konusudur. Önümüzdeki dönem bir yandan il, ilçe, belde ve köy çalışmaları ile örgütlenmeyi tahkim etmek, bir yandan da örgütlenirken bu düzenlemelerin bir an önce yapılması için gerekli kamuoyunu oluşturmakla geçecektir.

İşbaşı: Fındıkla ilgili çalışmalarınız bildik politikacıların günü kurtarma çabalarında olduğu gibi yalnız fiyatla ilgili sorun değildir sanırım?..

Kutsi Yaşar: Fındıkta fiyatla ilgili durum acil ve çözümlenmesi gereken bir sorun olmakla beraber üretim ve pazarlamaya ilişkin sorunları da aynı önemde dillendirmek gerekir. Üretim alanlarının sınırlandırılması, kayıt dışı üretim alanları, fındık bahçelerinin yaşları, verimlilik, yeni pazarların bulunması, kooperatifler, örgütlenme v.b bir çok

sorun yanıt beklemektedir.

İşbaşı: Fiyat da dahil olmak üzere fındığın itibarını kazanması için neler yapılmalı ve siz neler yapıyorsunuz?..

Kutsi Yaşar: FİSKOBİRLİK'te bu güne kadar yönetime gelenler iyi tüccar olacağız namuskaratları ile tekrar işbaşına gelmiştir. Oysa bizler FİSKOBİRLİK'in üretimden pazarlamaya kadar zincirin her halkasına sahip olacak şekilde ve fındık üreticilerinin yönetimlerini demokratik olarak belirleyecekleri bir yapıya kavuşturulmasını talep ediyoruz. ANAP-DSP-MHP koalisyonu döneminde sözde özgürleştirme yasası olarak çıkarılan 4572 sayılı kooperatif yasasının şirketler

yardımcı olmak amacıyla yeniden düzenlenmesini talep ediyoruz. Çiftçilerin eksiksiz sosyal güvenceye kavuşturulmasını talep ediyoruz. Mevsimlik işçiler için 2009 yılında hazırladığımız rapordan sonra ulaşım, barınma ve çocuk emeğinin kullanılmasında birtakım olumlu gelişmeler olsa da yeterli değildir. Halihazırda mevsimlik tarım işçileri düşük ücretli ve sosyal güvencesiz çalışmaya devam etmektedirler. Mevsimlik işçilerin koşullarının iyileştirmesinin garantiye alınmasını, çocuk emeğinin kullanılmasını talep ediyoruz.

İşbaşı: Şu anda fındık fiyatları ne olursa üreticiler emeğinin karşılığını alır?

hesaplamalarımızı yaptık. Rekolte tahminlerini ve külleme hasatlığının verim kabına etkilerini dikkate alarak ortalama maliyeti 8,43 TL olarak belirledik. Çıkan bu maliyet fiyatının üzerine % 25 kar payı + % 33 insanca yaşama payını eklediğimizde; 1 kg fındığın fiyatı en az 14,015 TL olacaktır. Böylelikle geçen sezondan bir miktar daha fazla üretim olsa dahi en azından geçen yılki referans fiyat korunarak referans fiyat 15,00 TL olarak açıklanmalıdır.

İşbaşı: Bunun için CHP nin önerdiği Fiskobirlik'i yeniden canlandırma yeterli mi sizce?..

Kutsi Yaşar: Bir dönem devletin, bir dönem de büyük çiftçilerin, şimdi de şirketlerin himayesindeki Fiskobirlik'in yapacağı fazla şey kalmamıştır. Halbuki üreticilerin, uluslararası kooperatifçilik ilkelerine göre çalışan bağımsız ve demokratik tarım kooperatiflerinde örgütlenmeden mesleki ve ekonomik çıkarlarını korumaları zordur. 2000 yılında sözde özerklik ve özgürlük naraları ile dönemin DSP-ANAP-MHP koalisyon hükümeti tarafından Şirketleştirilen Kooperatiflerin mevzuatları da üreticileri koruyup kollayan yönlendiren biçimde düzenlenmemiştir. Örneğin; bir yıl kooperatife ürün vermeyen üreticilerin oy hakları ellerinden alınmıştır. Kooperatif yöneticileri büyük üreticiler teslim ettikleri ürünleri kendilerine oy verecek kişilere paylaştırarak teslim ettirmişler ve yönetimde söz sahibi olmuşlardır. Kooperatifçiliğin demokratiklik ilkesi olan" her üreticinin bir oy hakkının olması" ilkesi, böylelikle delinmiş oluyor. Bu ve diğer yöntemlerle sürekli kendilerini yönetime seçtirerek adeta kooperatif yöneticiliğini rant kapısı bir meslek haline dönüştürdüler. Kooperatiflere Şirket gömleği giydirmede yarışanlar için FKB seçimleri rutin bir uygulamadan ibarettir. FKB fındık üreticilerinin alın teri ve emeğiyle oluşturulmuştur. Üreticiler bir yandan kooperatif üzerinden devlet vesayetinin kalkmasını isterken diğer yandan kendilerini hep büyük ve aynı üreticilerin yönetmesini de arzu etmemiştir. Bunun içindir ki kooperatif mevzuatı üst üste seçilen yöneticilerin üçüncü kez aday

lehine olan hükümleri kaldırılmasını istiyoruz. Gerek Uluslararası sözleşmelerden, gerekse de Anayasadan gücünü alan Çiftçilerin, bağımsız olarak sendikal örgütlenmesini sağlayacak iç hukuk düzenlemeleri yapılsın. Var olan Ziraat Odaları, Birlikler v.b çiftçi örgütlerinin de demokratik yapılara kavuşturulmasını talep ediyoruz.

Lisansız depoculuk şirketlere kazandırmaya yönelik değil, çiftçiler yararına olacak şekilde kurulanmasını talep ediyoruz.

Tarım Sigortaları Yasası şirketlerin kazancını artırmak için değil, çiftçilerin zor günlerinde

Kutsi Yaşar: Fındık Üreticileri Sendikası olarak kurulduğumuz 2004 yılından bu yana her hasat öncesi fındık referans fiyatlarını açıkladık. Referans fiyatın hesaplamasında dünyada yetişen diğer ürünlerin fiyatları nasıl hesaplanıyorsa aynı kriterleri esas aldık. Yani fındık maliyet fiyatı üzerine % 25 kar payı ve onun da üzerine dört kişilik çekirdek ailenin yaşam standardını esas alan ve ekonomik göstergelerde alım gücünün daha da azaldığı noktasından % 8,79 yıllık enflasyon farkını da içine alan %33 lük insanca yaşama payı ekleyerek fındık fiyatını hesapladık. AKP Hükümetinin enflasyon hedeflerini baz alarak

olmasını engelleyecek şekilde değiştirilmeli ve kooperatif yönetimi üreticilerin gerçek temsilcilerinden oluşmalıdır. Her şeyden önemlisi şirketlere karşı üreticileri korumak ve kollamak amacıyla kurulan Fiskobirlik'i şirketleştiren, 2000 yılında DSP-MHP-ANAP koalisyon hükümeti tarafından çıkarılan ve AKP hükümetleri dönemlerinde taçlandırılan 4572 sayılı yasa iptal edilmelidir. Fındık çiftçisi Fiskobirlik'in çiftçinin gerçek temsilcisi olacak şekilde dönüşümünün mücadelesini vermeli ya da yeni bir kooperatif anlayışını inşa etmelidir.

İşbaşı: Bu yılki fındık sorunlarına karşı üyelerinizin ve üreticilerin duyarlılığı yeterli mi sizce?.. Yeterli değilse neden?..

Kutsi Yaşar: Şu ya da bu sebeple tam anlamıyla örgütlene-memiş bir yapıdan duyarlılık ve farkındalık yaratacak güçlü bir eylem beklemek gerçekçi olmaz. Fındık-SEN kendi olanakları çerçevesinde bir dizi basın açıklamaları ve saha çalışmalarından fazla bir şey yapamamaktadır. Bu durumu "Örgütlü Güç Olamamanın Dayanılmaz Hafifliği" ile açıklamak daha yerinde olur.

İşbaşı: Muhalefet ve iktidar parti ve vekillerinin üreticiye yaklaşımı ne düzeyde?..

Kutsi Yaşar: AKP hükümeti 15 yıllık iktidarı boyunca tüm çiftçilere sadaka kültürüyle yaşamakta, üretimi desteklememekte ve çiftçilerin kendi topraklarına yabancılaşma sürecini hızlandırmaktadır. Yapılan iş çiftçilerin altın bir tepside çok uluslu tarım ve gıda şirketlerine sunulması ve gıda egemenliğinin şirketler lehine tesis edilmesidir.

Muhalefet ise tüm bu yaşananlar karşısında fındık fiyatlarındaki düşüşün çiftçiye yarattığı tepkiyi örgütlenme işinden fazlasını yapmamaktadır. En son gerçekleştiren fındıkta adalet yürüyüşü ve mitingi de çiftçilerle görüşülmeden alınmış bir karardır.

İşbaşı: Sol ve sosyalist cenanın bu konuya ve sendikanıza bakışını nasıl tanımlarsınız?..

Kutsi Yaşar: Öncelikle sol ve sosyalist çevrenin emek-doğa ve insan ekseninde geçmişten beri tarımdaki tahribat karşısında sözü ve mücadelesi hep olagelmıştır. Ama bu yeterli midir? Günümüzde de bazı dönemler çıkışlar ol-

makla birlikte açık ve devamlılık içeren bir yaklaşım söz konusu değildir. Merkezden ve genelden bakış açılarının yanında yerelden yaklaşımların güçlenmesi gerekir. HES, maden, yol v.b gerekçelerle tarım topraklarının amaç dışı kullanılmasına karşın çevre ve yerel örgütler dışında sol ve sosyalist kesimlerin 1980 öncesi kırsal çalışmalar baz alındığında" yaprak kıpırdatan" bir etkisi olmadığı gözlemlenecektir. İster çiftçi sendikası isterse de köylü sendikası olsun, toplumsal düzeyde zaten azınlıkta kalan sol ve sosyalist çevrelerden yeterli ilgili ve desteği görmemiştir.

İşbaşı: Bu yılki fındık politikalarına karşı duyulan tepkilerde sizin payınız nedir?..

Kutsi Yaşar: Fındık-SEN kuruluşundan bu yana düzenli raporlar hazırlamakta, fındıkta yaşanan sorunlar hakkında sürekli basın açıklamaları yapmaktadır. Keza Ağustos ayı başında hesaplamış olduğu maliyet çalışmalarını kamuoyu ile paylaşmış, fındık fiyatının 15 TL olması gerektiği üzerine farkındalık yaratmaya çalışmıştır. Kaldı ki fiyat sorunu bir sonuçtur. Temel sorun şirket tarımcılığı adı altında fındık çiftçilerinin çok uluslu tarım ve gıda şirketlerine altın bir tepside sunumudur. Bu da fındık çiftçilerinin kendi topraklarında marabalaşması ve fındığa yabancılaşmasıdır. Bir nevi sürdürülebilir modern köleliktir. Bu duruma 2004 yılından beri ısrarla dikkat çekmekteyiz.

İşbaşı: Son yapılan fındık yürüyüşü ve mitingini nitelik ve nicelik olarak değerlendirebilir misiniz; bu konuda geç kalınmış mıdır?..

Kutsi Yaşar: CHP tarafından tepki örgütlenmesi üzerinden yürütülen fındık yürüyüşü 500-600 kişilik bir katılımı başlatmıştır. Yürüyüş sırasında yoldan katılımlarla sayı binleri bulmuş, son gün yürüyüşe 5000 kişilik katılım olmuş ve miting alanında on binler toplanmıştır. Kılıçdaroğlu çözüm ekseninde fındık kanunu, Fiskobirlik, üretim alanlarının sınırlandırılması, verimlilik ve çiftçilerin kendi topraklarında marabalaştırmak istenmesi gibi bizimde süreç içerisinde dile getirdiğimiz tespitleri 6 maddede açıklamıştı. Herkesin kazanacağı formülde fındık borsasına ve lisanslı depoculuğa

dikkat çekmişti. Oysa kapitalist sistemde herkesin kazanacağı formül yoktur. Şirketler ya da çiftçiler kazanacaktır. Fındık-SEN olarak çiftçilerin kazanacağı formüllerden yana olduğumuzu ve bu bağlamda borsaya ilişkin düzenlemeye katılmadığımızı paylaşmak isteriz.

Fındık yürüyüşü ve mitingi hem zamanlama açısından, hem de kurgulanması açısından sorunludur. Zamanlama da geç kalınmış en uygun dönem hasat öncesidir. Tepki örgütlenmesi üzerinden hareket edilmiş, biz dahil hiçbir çiftçi veya kurumla doğrudan görüşme yapılmadan düzenleme yapılmıştır.

İşbaşı: Mitingde sizinkilerden başka farklı flama ve bayrak yoktu, bunu nasıl sağladınız?..

Kutsi Yaşar: Yürüyüş başlangıcında, sırasında ve miting alanında kendi bayraklarımızla yer aldık. Bu konuda herhangi bir ön görüşme yapmadık. Bayraklarımızı yanımızda götürmüştük. Fındık sorununun mağdurları olarak çiftçi bayraklarımızı açtık. Çiftçi figürlü yeşil bayraklarımızla alana ve yürüyüşe renk kattık.

İşbaşı: Böyle bir eylemin sizin ürettiğiniz bazı sloganlar dışında slogan atılmadan tepkisiz bir eylem gibi oluşmasını nasıl yorumlarsınız?..

Kutsi Yaşar: CHP Genel merkez düzeyinde "Emek Ekmek Fındık Demek" gibi tek bir slogan atılacağı üzerinden karar almıştı. Bir de TMO ve Fiskobirlik'e ilişkin yazılı dövizler vardı. Fındık sorunu üzerinden "fındıkta sömürüye son, fındık onur yaşam, kooperatifler var olsun şirketler defolsun" gibi çiftçilere ve topluma mesaj içeren sloganlar atmalıydık. Yürüyüş sırasında karar aldık ve sloganlarımızla yürüyüşümü-zü ve mitingi tamamladık.

İşbaşı: Aslında sizin gibi örgütlerin öncülüğünde, sizin gibi örgütlerin flama ve bayraklarıyla yapılması daha anlamlı olmaz mıydı, böyle bir eylemin örgütlenmesi zor mudur?..

Kutsi Yaşar: Şüphesiz öyle olmalıydı. Yürüyüşün ön kortejinde kadınlı erkekli peştamalları, sepetleri ve tırmıkları ile çiftçiler olmalıydı. Ziraat odaları, kooperatifler daha birçok örgüt bu alana çekilmeliydi. Daha önceden kurgulansa belki yapılabilirdi. Belki

de olağan üstü koşullarla yönetildiğimizden böylesi bir çalışma yapılamadı.

İşbaşı: Eksikliklerine rağmen Fındık Yürüyüşü ve Mitinginin olumlu ya da olumsuz bir etkisi olmuş mudur?

Kutsi Yaşar: AKP hükümeti ve ona bağlı Gıda Tarım Hayvancılık Bakanı hem bu yürüyüş ve mitingi etkisiz kılmak, hem de gelen tepkileri soğurtmak amacıyla TMO alımlarındaki kısıtlamalarda bazı geri adımlar atmış, çatlak oranı %2 den %7 ye, çürük oranı %2 den % 5 e yükseltilmiştir. Alım noktaları ve miktarı çoğalmıştır. Ürün bedellerinin ödenmesi bir aydan bir haftaya çekilmiştir. Ürünün 40 randıma-na kadar tamamının alınabileceği ifade edilmiştir. Bunlar nispeten olumlu gelişmelerdir.

İşbaşı: Son olarak fındık çiftçilerine söylemek istediğiniz, bizim sorarken sizin ise sunarken bıraktığınız bir şey var mı?

Kutsi Yaşar: Belki satır aralarında birkaç kez söylemiş de olabiliriz ama yine de tekrarlayalım. Fındık çiftçisinin dünden bugüne karşılaştığı sorunların çözümünde sihirli sözcük örgütlenmektir. İster kooperatiflerde, isterse de sendikalarda olsun mutlaka örgütlenmek. Fındık çiftçileri eğer kendi topraklarında çocuklarına gelecek göremiyorsa, fındığına yabancılaştırılmış ve kendi topraklarında marabalaştırılmak isteniyorsa ne yapıp, ne edip örgütlenmelidir. Onların çok uluslu tarım ve gıda şirketleri varsa bizim de kooperatiflerimiz ve sendikalarımız olmak zorundadır. Bu kavgadan galip çıkmak istiyorsak örgütlenmek zorundayız. Çünkü; örgütlü güç asla yenilmez.!.Umudu ve mücadeleyi örgütlenerek büyütelim.!..

İşbaşı: Kutsi başkan teşekkürler.

Kutsi Yaşar: Ben teşekkür ederim. Birbirimizin farkına varıp, birlikte mücadele ile bu kara günlerden çıkacağız..

İşbaşı

Anadolu Yayıncılık adına İmtiyaz Sahibi:
Nevzat
Eraydın Yazı İşleri Müdürü: Tahir Ozan
Aylık, Siyasi, Yaygın Türkçe Yayın
Adres: Fırat mah. 647/8 sak. Erkin Yuva sitesi
A blok, No:5 kat:8/35 Buca -İzmir
Baskı tarihi: Kasım - 2017
Basım yeri:Özdemir Matbaacılık Maltepe mah.
Gümüşsuyu cad. Odin Topkapı semti No28/245
Zeytinburnu /İstanbul Tlf. 0212 577 54 92

İzmir: Fırat mah. 647/8 sak. Erkin Yuva sitesi
A blok, No:5 kat:8/35 Buca -İzmir

**İstanbul-Hasanpaşa mah. Derici Zeynel sok.
No:19 kat-3/8 Kadıköy İst. Yazışma: PK. 15
Kadıköy/İst**

İletişim: bilgi@sozveeylem.com

Söz ve Eylem Dergisi'nin Ekidir

Yeni Ekimler İçin İleri!

guyu hem de devrimci eylemi salonun her köşesine yansıtan bu içtenlik sloganlarla karşılık buldu. Devrimci sanat, aynı anda gözlerinizi doldurabilir ve aynı anda yumrukları devrim olmuşçasına kaldırabilir. Laz Marks sahnede bunu başardı.

Ara verilen etkinlikte bu kez katılımcılar fuaye alanında Ekim Devrimi Fotoğraf Sergisi ile buluştu. Kremlin, Smolni, Kışlık Saray, Devrim Muhafızları, Lenin, Moskova, İşçi ve Köylü fotoğrafları ve anlatımı ile buluştu. Şövalelerin üzerindeki her fotoğraf 100 yıl öncesine taşıdı gözleri.

Etkinliğin düzenleyicisi olarak Komünist Hareket adına, Yürütme kurulundan bir yoldaş söz aldı. Devrim, parti ve örgütlülüğün ve bugün ihtiyaç duyulan hareketlenmenin Ekim Devrimi'nden çıkarılan derslerle gerekliliği sunumun nabızıydı.

...ve sahne Sokak Orkestrası'na bırakıldı. Gezi başkaldırısı sürecinde bir araya gelen ve devrimci sanatın İzmir başta olmak üzere güçlü temsilcilerinden olan Sokak Orkestrası, Kürtçe, Türkçe ve devrimci marşlarla salonu inletti. Çünkü sanat iyileştirir insanı.

Etkinlik, "Yeni Ekimler İçin İleri" denilerek başlamıştı ve aynı di-

Ekim Devrimi'nin 100. Yılı'nda, devrimin coşkusu ve içeriğini bugüne ve yarına kılavuzluk etmekte olduğunun altını bir asır sonra da çizmenin komünist bir görev olduğu şiarı ile Komünist Hareket, 12 Kasım'da İzmir Fuar Gençlik Tiyatrosu salonunda "Yeni Ekimler İçin İleri" etkinliği düzenledi.

Etkinliğin açılış konuşması ve enternasyonal eşliğinde saygı duruşunun ardından, 1848'den 6 Kasım'a değin Lenin önderliğinde devrime yürüyüşün ve örgütlülüğün tarihsel panoraması, Lenin'in belirttiği "Bana bir devrimciler örgütü verin, Rusya'nın altını üstüne getireyim." ana fikri çevresinde bir sunum olarak coşkulu katılımcılarla paylaşıldı.

Devrimin en güçlü sembollerinden biri Kışlık Saray'dı. Büyük usta Nazım'ın Kışlık Saray şiiri genç bir yoldaşın su gibi akan sunumu ile büyük alkış aldı.

Söz sırası Laz Marks'a, sevgili Haldun Açıksözlü'ye geçtiğinde işçi ve devrim ilişkisi teatral tarzda katılımcıları büyüledi. Hem duy-

lek ve kararlılıkla da son buldu. Laz Marks, Sokak Orkestrası başta olmak üzere, sayısız devrimci kurum ve kişilerden gelen mesajlarla devrimci dayanışmanın güzelliği ve önemini de ortaya koymuş oldu. Tüm emeği geçenlere bir kez daha sonsuz teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Giriştikçe görüyoruz. Dirençle kalın.

